

รายงานวิจัย

เหตุปัจจัยที่ส่งผลต่อนักศึกษาที่ไม่เลือกศึกษาต่อในสาขาวิชาการตลาด

The Factors Affecting to Non selected for Study in Marketing Department

รัตดาวรรณ แก้วสวัสดิ์
จินตนา ยะหวา
น้ำทิพย์ สุขแก้ว

Ratdawan Kasewsawas
Jintana Waya
namtip khunheem

คณะบริหารธุรกิจ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

ได้รับการสนับสนุนทุนวิจัยจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย
งบประมาณกลางเงินรายได้ ประจำปี พ.ศ. 2558

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่อง	เหตุปัจจัยที่ส่งผลต่อนักศึกษาที่ไม่เลือกศึกษาต่อในสาขาวิชาการตลาด
ชื่อผู้วิจัย	รัตดาวรรณ แก้วสวัสดิ์
	ชนิดนา ยะหา
	น้ำทิพย์ สุขแก้ว
หน่วยงาน	คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลคริวิชัย สงขลา
ปีที่ศึกษา	พ.ศ. 2558

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อนักศึกษาที่ไม่เลือกศึกษาต่อในสาขาวิชาการตลาด คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลคริวิชัย สงขลา และ 2) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกไม่เลือกศึกษาต่อในสาขาวิชาการตลาด คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลคริวิชัย สงขลา กลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 285 คน ใช้วิธีสุ่มอย่างแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้เป็นแบบสอบถามจำนวน 1 ชุด สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ความถี่ ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสมมติฐานโดยการทดสอบสมมติฐานใช้ทดสอบ ไคสแควร์ ผลการวิจัยพบว่า

1) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจไม่เลือกเรียนสาขาวิชาการตลาด คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลคริวิชัย ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.56$, SD. = 0.511) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านเจตคติในการเรียน และด้านลักษณะและความก้าวหน้า อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.63$, SD. = 0.566 และ $\bar{x} = 3.62$, SD. = 0.584) ส่วนด้านหลักสูตร และด้านครอบครัวและคนรอบข้าง อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.50$, SD. = 0.678 และ $\bar{x} = 3.48$, SD. = 0.652)

2) ปัจจัยที่ส่งผลต่อนักศึกษาที่ไม่เลือกศึกษาต่อในสาขาวิชาการตลาด คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลคริวิชัย สงขลา จำนวนพื้นที่ที่กำลังศึกษาอยู่ในปัจจุบัน จำนวนสมาชิกในครอบครัว (รวมตนเอง) ระดับคุณภาพเฉลี่ยสะสมของนักศึกษา (จากสถานศึกษาเดิม) สาขาวิชาที่นักศึกษากำลังศึกษา สถานภาพของครอบครัว ปัจจุบันนักศึกษาพักอาศัยอยู่กับใคร ระดับการศึกษาสูงสุดของบิดา ระดับการศึกษาสูงสุดของมารดา และอาชีพของบิดา มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจไม่เลือกเรียนสาขาวิชาการตลาด คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลคริวิชัย ทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านเจตคติต่อการเรียน ด้านลักษณะและความก้าวหน้า ด้านครอบครัวและคนรอบข้าง และด้านหลักสูตร อายุต่ำกว่า 20 ปี สถิติที่ระดับ 0.05

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี เพราะได้รับความร่วมมือและความช่วยเหลือจากผู้มีพระคุณ หลายฝ่ายหลายท่านที่ได้ให้ความกรุณา ซึ่งผู้วิจัยเครื่องขอแสดงกิตติกรรมประกาศไว้ ณ ที่นี่ด้วย และขอขอบคุณท่านที่มีพระคุณ ดังต่อไปนี้

ขอขอบคุณนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ ที่ให้ความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถาม ซึ่งทำให้ผู้วิจัยสามารถทำการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ได้สำเร็จลุล่วงด้วยดี อันเนื่องมาจากข้อมูลที่ได้รับนั้นเป็นประโยชน์อย่างยิ่งสำหรับทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปใช้ปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดา และบุรพาจารย์ ที่ได้มีส่วนในการประสิทธิ์ ประสาทวิชาแสงสว่างแห่งชีวิตและปัญญาแก่ผู้วิจัย รวมทั้งผู้บังคับบัญชา เพื่อนร่วมงานที่เคยให้กำลังใจ จนทำให้ผู้วิจัยประสบความสำเร็จในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ได้ตามเป้าหมาย

รัตดาวรรณ แก้วสวัสดิ์ และคณะ

เยาวพา ณ นคร
พฤษจิกายน 2558

สารบัญ

	หน้า
กิตติกรรมประกาศ	ก
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
สารบัญ	ข
สารบัญตาราง	ค
บทที่ 1 บทนำ	จ
ความเป็นมาของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	1
สมมุตฐานการวิจัย	1
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	2
ขอบเขตของการวิจัย	2
นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย	2
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	2
ประวัติและความเป็นมาของ สาขาวิชา คณบดี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลรังสิต สงขลา	3
ทฤษฎีเกี่ยวกับความตัดสินใจ	10
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	13
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	13
ตัวแปรในการวิจัย	16
ประชากรการวิจัย	16
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	16
วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	18
การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	18
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	19
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	20
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	21
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	21
สรุปผลการวิจัย	44
อภิปรายผล	46

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย	47
ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป	47
บรรณานุกรม	48
ภาคผนวก	48
ภาคผนวก ก แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย	50
	51

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 3.1 แสดงประชากรและกลุ่มตัวอย่างของแต่ละสาขา	17
ตารางที่ 4.1 แสดงข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง	21
ตารางที่ 4.2 แสดงระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจไม่เลือกเรียนสาขาวิชาการตลาดคณะ บริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ในภาพรวม	25
ตารางที่ 4.3 แสดงระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจไม่เลือกเรียนสาขาวิชาการตลาดคณะ บริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ด้านเจตคติต่อการ เรียน	26
ตารางที่ 4.4 แสดงระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจไม่เลือกเรียนสาขาวิชาการตลาด คณะ บริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ด้านลักษณะงานและ ความก้าวหน้า	27
ตารางที่ 4.5 แสดงระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจไม่เลือกเรียนสาขาวิชาการตลาดคณะ บริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ด้านครอบครัวและคน รอบข้าง	28
ตารางที่ 4.6 แสดงระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจไม่เลือกเรียนสาขาวิชาการตลาดคณะ บริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ด้านหลักสูตร	29
ตารางที่ 4.7 เปรียบเทียบปัจจัยข้อมูลทั่วไปที่ส่งผลต่อการตัดสินใจไม่เลือกเรียนสาขาวิชา การตลาด คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย จำแนก ตามเพศของนักศึกษา	30
ตารางที่ 4.8 เปรียบเทียบปัจจัยข้อมูลทั่วไปที่ส่งผลต่อการตัดสินใจไม่เลือกเรียนสาขาวิชา การตลาด คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย จำแนก ตามจำนวนพื้นที่ที่กำลังศึกษาอยู่ในปัจจุบัน	31
ตารางที่ 4.9 เปรียบเทียบปัจจัยข้อมูลทั่วไปที่ส่งผลต่อการตัดสินใจไม่เลือกเรียนสาขาวิชา การตลาด คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย จำแนก ตามจำนวนสมาชิกในครอบครัว (รวมตนเอง)	32
ตารางที่ 4.10 เปรียบเทียบปัจจัยข้อมูลทั่วไปที่ส่งผลต่อการตัดสินใจไม่เลือกเรียนสาขาวิชา การตลาด คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย จำแนก ตามระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมของนักศึกษา (จากสถานศึกษาเดิม)	33
ตารางที่ 4.11 เปรียบเทียบปัจจัยข้อมูลทั่วไปที่ส่งผลต่อการตัดสินใจไม่เลือกเรียนสาขาวิชา การตลาด คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย จำแนกตามสาขาวิชาที่นักศึกษากำลังศึกษาอยู่	34

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 4.12 เปรียบเทียบปัจจัยข้อมูลทั่วไปที่ส่งผลต่อการตัดสินใจไม่เลือกเรียนสาขา การตลาด คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย จำแนก ตามระดับการศึกษาเดิม	35
ตารางที่ 4.13 เปรียบเทียบปัจจัยข้อมูลทั่วไปที่ส่งผลต่อการตัดสินใจไม่เลือกเรียนสาขา การตลาด คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย จำแนก ตามสถานะภาพของบิดามารดา	36
ตารางที่ 4.14 เปรียบเทียบปัจจัยข้อมูลทั่วไปที่ส่งผลต่อการตัดสินใจไม่เลือกเรียนสาขา การตลาด คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย จำแนก ตามสถานะภาพของครอบครัว	37
ตารางที่ 4.15 เปรียบเทียบปัจจัยข้อมูลทั่วไปที่ส่งผลต่อการตัดสินใจไม่เลือกเรียนสาขา การตลาด คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย จำแนก ตามปัจจุบันนักศึกษาพักอาศัยอยู่กับใคร	38
ตารางที่ 4.16 เปรียบเทียบปัจจัยข้อมูลทั่วไปที่ส่งผลต่อการตัดสินใจไม่เลือกเรียนสาขา การตลาด คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย จำแนก ตามระดับการศึกษาสูงสุดของบิดา	39
ตารางที่ 4.17 เปรียบเทียบปัจจัยข้อมูลทั่วไปที่ส่งผลต่อการตัดสินใจไม่เลือกเรียนสาขา การตลาด คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย จำแนก ตามระดับการศึกษาสูงสุดของมารดา	40
ตารางที่ 4.18 เปรียบเทียบปัจจัยข้อมูลทั่วไปที่ส่งผลต่อการตัดสินใจไม่เลือกเรียนสาขา การตลาด คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย จำแนก ตามอาชีพของบิดา	41
ตารางที่ 4.19 เปรียบเทียบปัจจัยข้อมูลทั่วไปที่ส่งผลต่อการตัดสินใจไม่เลือกเรียนสาขา การตลาด คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย จำแนก ตามอาชีพของมารดา	42
ตารางที่ 4.20 เปรียบเทียบปัจจัยข้อมูลทั่วไปที่ส่งผลต่อการตัดสินใจไม่เลือกเรียนสาขา การตลาด คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย จำแนก ตามบิดา – มารดา มีรายได้รวมกันเฉลี่ยต่อเดือน	43

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาของปัญหา

ในการศึกษาต่อสายอาชีพ จากระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับ ปวช ระดับ ปวส สถานบันการศึกษามีหน้าที่ ในการรองรับจำนวนนักเรียน นักศึกษาที่จะเข้ามาในระดับปริญญาตรี เพื่อเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศนั้น การเลือกสาขาวิชาที่ตรงกับความต้องการด้านแรงงาน ตามสภาพเศรษฐกิจนั้นมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งที่จะช่วยป้องกันมิให้เกิดปัญหาการว่างงานในระดับประเทศ ถ้าหากความต้องการด้านแรงงานมีความสัมพันธ์ที่สมดุลกันกับจำนวนนักเรียน นักศึกษาที่เลือกเรียน ก็จะสามารถวางแผนเพื่อกำหนดรับจำนวนของสาขาวิชาที่มีความต้องการมากเกินไป ในทำนองเดียวกันบางสาขาที่มีจำนวนนักเรียนนักศึกษาเลือกเรียนน้อยก็ควรจะมีการเพิ่มจำนวนนักเรียน นักศึกษาหรือกำหนดทิศทางที่แน่นอน

สาขาวิชาการตลาด คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ สงขลา เป็นสาขาวิชาที่เปิดรับนักเรียน นักศึกษา ในระดับ มัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง เพื่อผลิตนักศึกษาเข้าสู่ตลาดแรงงานตอบสนองการพัฒนาประเทศ และสถานประกอบการณ์ในด้านการการตลาดแรงงาน แต่จากการสำรวจข้อ

มูลการรับนักศึกษาประจำปีการศึกษา 2557 ที่ผ่านมาพบว่าจำนวนนักเรียนนักศึกษาที่เลือกเรียนในสาขาวิชาการตลาด ของคณะบริหารธุรกิจ มีจำนวนลดลง เนื่องจากความคิดทางด้าน เพศ ครอบครัว คะแนนสอบ ความสนใจ ความซื่นชอบในสภาพแวดล้อม การวางแผนในอนาคต ซึ่งเสียง คำแนะนำของค่าครุภัณฑ์ ซึ่งเป็นเหตุปัจจัยที่ส่งผลต่อนักศึกษาที่ไม่เลือกศึกษาต่อในสาขาวิชาการตลาด

จากการสำรวจ ดังกล่าวด้วยเหตุนี้ คณะผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะทำวิจัย ปัจจัยที่ส่งผลต่อนักศึกษาที่ไม่เลือกศึกษาต่อในสาขาวิชาการตลาด ของคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ สงขลา ของนักศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.6) ระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพ (ปวช) ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส) และนำข้อมูลต่างๆที่ได้นำไปเป็นประโยชน์ ต่อคณะบริหารธุรกิจ เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาและปรับปรุงการให้บริการ การเรียนการสอน การวางแผนกลยุทธ์ในการแข่งขัน และการดำเนินงานของคณะบริหารธุรกิจต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- เพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อนักศึกษาที่ไม่เลือกศึกษาต่อในสาขาวิชาการตลาด คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ สงขลา
- เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกไม่เลือกศึกษาต่อในสาขาวิชาการตลาด คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ สงขลา

1.3 สมมติฐานการวิจัย

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจไม่เลือกศึกษาต่อในสาขาวิชาการตลาดคณบบริหารธุรกิจ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลครุวิชัย สงขลา มีความสัมพันธ์กัน

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจไม่เลือกเรียนสาขาวิชาการตลาด
คณบบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลครุวิชัย สงขลา มีความสัมพันธ์กัน
2. เป็นแนวทางพัฒนาและปรับปรุงสาขาวิชาการตลาดให้มีประสิทธิภาพเป็นไปตามความ
คาดหวังของนักเรียน และใช้เป็นแนวทางการรับนักศึกษาสาขาวิชาการตลาดต่อไป

1.5 ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1
ประจำปีการศึกษา 2557 คณบบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลครุวิชัย
2. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย
 - 2.1 ตัวแปรอิสระ ประกอบด้วย ข้อมูลทั่วไป
 - 2.2 ตัวแปรตาม ประกอบด้วย ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจไม่เลือกเรียนสาขาวิชาการตลาด
คณบบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลครุวิชัย สงขลา

1.6 นิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย

1. นักศึกษา หมายถึง นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา
2557 คณบบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลครุวิชัย ประกอบด้วย สาขาวิชาบัญชี
หลักสูตร 4 ปี และหลักสูตรเทียบโอน (4 ปี) สาขาวิชาบรรณศาสตร์ หลักสูตร 4 ปี และหลักสูตร
เทียบโอน (4 ปี) สาขาวิชาจัดการ – การจัดการทั่วไป หลักสูตร 4 ปี และหลักสูตรเทียบโอน (4 ปี)
สาขาวิชาจัดการ – การจัดการอุตสาหกรรม หลักสูตร 4 ปี และหลักสูตรเทียบโอน (4 ปี) สาขาวิชา
จัดการ – การจัดการสำนักงานอิเล็กทรอนิกส์ หลักสูตรเทียบโอน (4 ปี) สาขาวิชาจัดการ – การ
จัดการอุตสาหกรรม หลักสูตรเทียบโอน (4 ปี) และสาขาวิชาเงิน หลักสูตร 4 ปี
2. สาขาวิชาการตลาด หมายถึง หลักสูตรที่เปิดสอนในคณบบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี
ราชมงคลครุวิชัย สงขลา

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อนักศึกษาที่ไม่เลือกศึกษาต่อในสาขาวิชาการตลาด คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลครึ่งชั้ย สงขลา ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยแบ่งเนื้อหาออกเป็นส่วนต่างๆ ดังนี้

- 2.1 ประวัติและความเป็นมาของ สาขาวิชาการตลาด คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลครึ่งชั้ย สงขลา
- 2.2 ทฤษฎีเกี่ยวกับความตัดสินใจ
- 2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 ประวัติและความเป็นมาของ สาขาวิชาการตลาด คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลครึ่งชั้ย สงขลา

ประวัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลครึ่งชั้ย

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลครึ่งชั้ย มุ่งเน้นการจัดการศึกษาชั้นสูง ใน การผลิตบัณฑิต วิชาชีพที่มีความสามารถในการบริหารจัดการอาชีพด้านวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี และการบริการ และยึดแนวทางที่ว่า “มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลครึ่งชั้ย เน้นผลิตบัณฑิต นักปฏิบัติด้าน วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่คิดเป็น ทำเป็น และใช้เป็น ที่มีคุณธรรมและจริยธรรม” นอกจากนี้ยัง มีนโยบาย ในการพัฒนาส่งเสริมการจัดการเรียนการสอน การวิจัย การบริการชุมชน อนุรักษ์ ศิลปวัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน พร้อมพัฒนาบุคลากรให้ก้าวทันต่อกระแสโลกภัยัตน์ ตามวิสัยทัศน์ และทรัพยากรที่มีอยู่อย่างโปร่งใส

ในปีการศึกษา 2549 บัณฑิตมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลครึ่งชั้ย เปลี่ยนมาใช้ครุย วิทยฐานะของตนเอง และในปี พ.ศ. 2552 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลครึ่งชั้ยย้ายสถานที่ พระราชทานปริญญาบัตร ประจำปีการศึกษา 2550-2551 ณ ศูนย์ประชุมนานาชาติ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา เป็นครั้งแรกด้วยการพัฒนาอย่างมี ศักยภาพและมีจุดยืนที่ชัดเจน มหาวิทยาลัยฯ จึงแบ่งเขตพื้นที่ ออกเป็น 5 หน่วยงาน ในพื้นที่ ภาคใต้ ได้แก่

1. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลครึ่งชั้ย สงขลา
2. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลครึ่งชั้ย วิทยาเขตนครศรีธรรมราช ไส่ใหญ่
3. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลครึ่งชั้ย วิทยาเขตนครศรีธรรมราช ทุ่งใหญ่
4. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลครึ่งชั้ย วิทยาเขตนครศรีธรรมราช ขนอม
5. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลครึ่งชั้ย วิทยาเขตตรัง

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ สงขลา

ตั้งอยู่เลขที่ 1 ถนนราษฎร์ด่านอก ตำบลบ่ออย่าง อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา มีการจัดโครงสร้าง
หลักสูตรการศึกษา แบ่งออกเป็น 5 คณะ คือ

คณะบริหารธุรกิจ ประกอบด้วย สาขาวัสดุชี สาขาวารถ寥ด สาขาวารจัดการ สาขาวรรบ
สารสนเทศ (ปริญญาโท หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการธุรกิจขนาดกลาง
และขนาดย่อม)

คณะศิลปศาสตร์ ประกอบด้วย สาขาวาระโรงแรมและการท่องเที่ยว สาขาวัตถุประทศ^๑
สาขาวัตถุศิลป์ สาขาวิชาศิลป์ทั่วไป

คณะวิศวกรรมศาสตร์ ประกอบด้วย สาขาวิศวกรรมโยธา สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า สาขาวิศวกรรมอุตสาหกรรม
สาขาวิศวกรรมคอมพิวเตอร์ สาขาวิศวกรรมเครื่องนุ่งห่ม สาขาวิศวกรรมเครื่องกล (ปริญญาโท หลักสูตรวิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิศวกรรมโยธา)

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ประกอบด้วย สาขาวิชาสถาปัตยกรรมและผังเมือง สาขาวิศวกรรม
และออกแบบ

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี ประกอบด้วย สาขาวิศวกรรมอุตสาหกรรม สาขาวิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์และโทรคมนาคม สาขาวิศวกรรมแมคคาทรอนิกส์ สาขาวิชาเทคโนโลยี
สื่อสารมวลชน

นอกจากนี้ ยังได้จัดสร้างโรงเรียนราชมังคลา พาวีเลียน บีช รีสอร์ท ซึ่งเป็นความร่วมมือของ
สถานประกอบการ (บริษัททรัพย์แสงเงวจำกัด) กับ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ เพื่อ^๒
พัฒนาศักยภาพของนักศึกษาวิชาสาขาวิชาการโรงแรมและสาขาวิชาอื่นที่เกี่ยวข้อง ควบคู่ไปกับความเป็นเลิศ^๓
ทางวิชาการและความชำนาญ เชิงปฏิบัติ ซึ่งเน้นการปฏิบัติงานในโรงเรียนราชมังคลา พาวีเลียน
บีช รีสอร์ท อย่างมีระบบ เน้นให้นักศึกษาไปปฏิบัติงานจริงในฐานะพนักงานชั่วคราว ทำให้ได้เรียนรู้
ประสบการณ์จากการไปปฏิบัติงานและจะได้นำความรู้ มาพัฒนาตนเองก่อนจะสำเร็จการศึกษา^๔
ซึ่งจะทำให้นักศึกษาทุกคนมีคุณภาพตรงตามที่สถานประกอบการต้องการ

วิทยาลัยรัตนภูมิ

ตั้งอยู่ที่ 414 หมู่ 14 ถนนเพชรเกษม ตำบลท่าชนะ อำเภอรัตนภูมิ จังหวัดสงขลา เดิมเป็น^๕
พื้นที่ของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตภาคใต้ เมื่อมีการปรับเปลี่ยนจากสถาบันเป็น^๖
มหาวิทยาลัย จึงได้เปลี่ยนเป็นวิทยาลัยรัตนภูมิในปัจจุบัน และทำการเปิดสอนระดับประกาศนียบัตร
วิชาชีพชั้นสูง ประกอบด้วย สาขาวิศวกรรมเครื่องกล สาขาวารถ寥ด สาขาวรรบสารสนเทศ สาขาวัสดุชี
สาขาวิศวกรรมคอมพิวเตอร์ และระดับปริญญาตรี ประกอบด้วย สาขาวิชาเทคโนโลยี
เครื่องจักรกลเกษตร

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ วิทยาเขตตรัง

ในปี พ.ศ.2549 ได้มีการแบ่งส่วนราชการและจัดตั้งเป็นสำนักงานวิทยาเขตตรัง ซึ่ง^๗
ประกอบด้วย 5 หน่วยงานหลัก ได้แก่ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการประมง วิทยาลัยการ
โรงเรียมและการท่องเที่ยว สถาบันวิจัยและพัฒนา สถาบันศึกษาทรัพยากรธรรมชาติและ

สิ่งแวดล้อม และสำนักงานวิทยาเขตตั้ง และในปี 2550 ได้มีการแบ่งหน่วยงานสายสนับสนุนออกเป็น 4 งาน ได้แก่ งานบริหารนโยบายและแผน งานการคลัง งานบริหารวิชาการและวิจัย และงานบริหารกิจกรรมนักศึกษา ภายใต้การบริหารของรองอธิการบดีประจำวิทยาเขตตั้ง

ปัจจุบันมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี วิทยาเขตตรัง ตั้งอยู่ที่ 179 หมู่ที่ 3 บ้านไม่ฝาดา อำเภอ สีแกะ จังหวัดตรัง ได้มีการจัดการเรียนการสอน และพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง ประกอบด้วย 1 คณะ 1 วิทยาลัยที่เปิดสอน โดยมีสาขาวิชาที่เปิดสอน ทั้งหลักสูตร 4 ปี และหลักสูตรเทียบโอน ดังนี้

คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการประมง ประกอบด้วย สาขาวิทยาศาสตร์ทางทะเล สาขatechnology สาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการประมง สาขาวิชาสิ่งแวดล้อม สาขาวิชาเทคโนโลยี สาขาวิชาศึกษาทั่วไป สาขาวิทยาศาสตร์กายภาพ สาขาวิทยาศาสตร์ชีวภาพ สาขาวิชาอุตสาหกรรมอาหารและผลิตภัณฑ์ประมง ปริญญาโท หลักสูตรวิทยาศาสตร์ธรรมชาติสาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการสิ่งแวดล้อมและสาขาวิชาการจัดการชายฝั่ง และบูรณาการ

วิทยาลัยการโรงแรมและการท่องเที่ยว ประกอบด้วย สาขาวิชาการโรงแรมและการท่องเที่ยว สาขาวิชาภาษาต่างประเทศ สาขาวิชาบริหารธุรกิจ

นอกจากด้านการเรียนการสอนแล้ว มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตตรัง ยังมีการส่งเสริมด้านงานวิจัยของอาจารย์ การให้บริการชุมชนด้านวิชาการและด้านต่างๆ อีกทั้งพื้นที่ภายในวิทยาเขตอีกจำนวนทั้งด้านการเรียนการสอน การฝึกปฏิบัติแก่นักศึกษา เพราะพื้นที่ติดทะเล ฝั่งอันดามันและมีธรรมชาติที่สวยงาม ซึ่งวิทยาเขตตรังได้มีการพัฒนาสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ ภายในอย่างต่อเนื่องเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวที่จะเดินทางมาผักผ่อนในวันหยุดและวันสำคัญต่างๆ ประกอบด้วย พิพิธภัณฑ์สัตว์น้ำราชมงคลตรัง ซึ่งเป็นสถานที่แสดงพันธุ์สัตว์น้ำทั้งสัตว์น้ำจืดและน้ำเค็ม พิพิธภัณฑ์หอย การแสดงโครงกระดูกพะยูน ฉลามวาฬ การจัดนิทรรศการพะยูน และอื่นๆ อีกหนึ่งที่สร้างความทับใจแก่นักท่องเที่ยวคือ การแสดงความสามารถของแมวน้ำ ซึ่งจะมีการแสดง 2 รอบ รอบ 10.30 น. และ 14.30 น. หากเป็นวันหยุดนักขัตฤกษ์จะเพิ่มอีก 2 รอบ เป็น 4 รอบ คือ 10.30 น. 11.30 น. 14.30 น. และ 15.30 น. นอกจากนี้ในด้านของการของพิพิธภัณฑ์สัตว์น้ำยังมีการจำหน่วยของที่ระลึก ซึ่งมีสินค้าในเครื่องมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัยเป็นการส่งเสริมรายได้ให้แก่นักศึกษา

ใกล้เคียงซึ่งได้รับงบประมาณจากรัฐบาล 120 ล้านบาท และจะก่อสร้างเสร็จพร้อมให้บริการได้ ประมาณปลายปี พ.ศ. 2553

นอกจากนี้ วิทยาลัยการโรงแรมและการท่องเที่ยวจังเน้นผลิตบุคลากรทางด้านการให้บริการ ต่างๆ โดยให้บริการนวดแผนไทยที่อีกหนึ่งการให้บริการที่ได้จัดขึ้น สำหรับการนวดแผนไทย เพื่อสุขภาพนั้น ประกอบด้วย การนวดเท้าเพื่อผ่อนคลาย และการนวดตัวแบบราชสำนัก ภายใต้การ ให้บริการของนักศึกษาสังกัดวิทยาลัยการโรงแรมและการท่องเที่ยว สำหรับการนวดแผนไทยเพื่อ สุขภาพนั้น เปิดให้บริการทุกวัน ณ อาคารศูนย์บริการนักท่องเที่ยว (ใกล้ประภาคาร) หาดรามคงคล ตรัง และนี่คืออีกหนึ่งของการให้บริการที่ มทร.ครุวิชัย วิทยาเขตตรัง ต้องการให้บริการแก่ประชาชน ผู้ที่สนใจรักสุขภาพและหลงใหลศิลปะการนวดของไทย

จะเห็นได้ว่ามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลครุวิชัย วิทยาเขตตรัง ไม่ได้เป็นเพียง สถานศึกษาที่มีการเรียนการสอนเพียงอย่างเดียว แต่ยังมีสถานที่สำหรับฝึกปฏิบัติของนักศึกษาด้าน ต่างๆ และยังมีสถานที่ท่องเที่ยวซึ่งเป็นแหล่งพักผ่อนหย่อนใจ โดยนักศึกษาที่เข้ามาเรียนในวิทยาเขต ตรัง จะได้เรียนรู้และฝึกปฏิบัติกับสถานที่จริงเมื่อจบการศึกษาออกไปแล้วนักศึกษาสามารถนำความรู้ ที่ได้ไปประยุกต์ใช้กับการทำงานได้ในอนาคต

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลครุวิชัย วิทยาเขตนครศรีธรรมราช ไสใหญ่

วิทยาเขตนครศรีธรรมราช ไสใหญ่ ก่อตั้งเมื่อวันที่ 23 ธันวาคม 2478 ในนาม “โรงเรียนประถม วิสามัญเกษตรกรรม ประจำอำเภอทุ่งสง” ที่รับผู้จบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เข้าศึกษาต่อ ทางด้านเกษตรกรรม ที่เท่านั้น โดยผู้เรียนทุกคนจะต้องเข้าเป็นนักเรียนกินนอน เพื่อการฝึกฝนความรู้ ทั้งภาคทฤษฎีและการเป็นปฏิบัติจริง 2 ปีจึงจบหลักสูตร

วิทยาเขตนครศรีธรรมราช ไสใหญ่ ได้มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดระยะเวลา 70 กว่าปีที่ผ่าน รับการ ยกฐานจากโรงเรียนประถมวิสามัญเกษตรกรรม เป็น “โรงเรียนเกษตรกรนครศรีธรรมราช” พร้อม การโอนกิจการเป็นของรัฐบาล เมื่อปี 2482 ยกฐานะเป็น “วิทยาลัยเกษตรกรรมนครศรีธรรมราช” เมื่อปี 2508 ปี 2531 ได้รับการยกฐานะเป็น “สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลครุวิชัย วิทยาเขต นครศรีธรรมราช” และเป็น “มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลครุวิชัย วิทยาเขตนครศรีธรรมราช ไสใหญ่” ปี 2548

ปัจจุบันวิทยาเขตนครศรีธรรมราช ไสใหญ่ ตั้งอยู่เลขที่ 109 ถนนทุ่งสง-นครศรีฯ หมู่ ๒ ตำบลถ้ำใหญ่ อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช ได้มีการพัฒนาด้านการเรียนการสอนเพื่อตอบสนองความ ต้องการที่ขยายวงกว้างและมีความหลากหลายขึ้น จึงมีภารกิจในการให้ความรู้ทั้งด้าน การเกษตร วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีและบริหารธุรกิจ โดยจัดการเรียนการสอน 3 คณะด้วยกัน คือ คณะเกษตรศาสตร์, คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และคณะเทคโนโลยีการจัดการ โดยมี หลักสูตร ดังนี้

คณะเกษตรศาสตร์ จัดการเรียนการสอน 2 พื้นที่ คือวิทยาเขตนครศรีธรรมราชไสใหญ่และ วิทยาเขตนครศรีธรรมราช ทุ่งใหญ่ โดยพื้นที่วิทยาเขตนครศรีธรรมราช ไสใหญ่ จัดการเรียนการสอน 5 สาขาวิชา ประกอบด้วย สาขาวิชาพืชศาสตร์ สาขาวิชาสัตวศาสตร์ สาขาวิชาประมง สาขาวิชา เทคโนโลยีภูมิทัศน์ สาขาวิชาเกษตรกลวิธาน สาขาวิชาพัฒนาการเกษตรและการจัดการธุรกิจเกษตร

ปริญญาโทหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิตสาขาเทคโนโลยีการผลิตพิชสาขาวิชาศาสตร์ สาขาวิชาเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ และการจัดการทรัพยากรปะมง

ตลอดระยะเวลา 70 กว่าปีที่ผ่านมา คณะเกษตรศาสตร์ได้พัฒนาและส่งเสริมประสบการณ์ถ่ายทอดความรู้ให้กับลูกศิษย์รุ่นแล้วรุ่นเล่า จนเป็นที่กล่าวขานถึงความเป็นสิ่งหนึ่งและเสือใต้ ซึ่ง สิ่งหนึ่งนั่นคือ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ และเสือใต้ นั้นก็คือ เกษตรศาสตร์หรือ เกษตร ไสใหญ่ วิทยาเขตนครศรีธรรมราช ไสใหญ่ ในปัจจุบัน

คณะเกษตรศาสตร์ ยังมีผลงานการวิจัยที่เป็นประโยชน์ สามารถนำไปพัฒนาสังคมและชุมชนในด้านการเกษตรอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ ยังได้จัดตั้ง “ศูนย์สาธิตตัวอย่างเพื่อถ่ายทอดเทคโนโลยีการผลิตกล้วยไม้โดยวิธีการเพาะเลี้ยงเนื้อเยื่อ” เพื่อเป็นแหล่งรวม พันธุ์กล้วยไม้พื้นเมือง และเผยแพร่องค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัย การขยายพันธุ์กล้วยไม้ให้ได้ปริมาณมาก แต่เน้นการไม่ทำลายธรรมชาติ ซึ่งในแต่ละปีจะมีนักเรียน นักศึกษาและประชาชนให้ความสนใจเข้าศึกษาและเรียนรู้เป็นจำนวนมาก

คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จัดการเรียนการสอน 9 สาขาวิชา ประกอบด้วย สาขาวิทยาศาสตร์ สาขาวิชาเคมีอุตสาหกรรม สาขาวิชาวิทยาประยุกต์ สาขาวิชาเทคโนโลยีน้ำมันปาล์มและโอลิโอลีเชมี สาขาวิทยาศาสตร์คอมพิวเตอร์ สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรม สาขาวิชาเทคโนโลยียาง และพอลิเมอร์ สาขาวิชาการแพทย์แผนไทย และสาขาวิชาศึกษาทั่วไป

คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มุ่งสร้างความเป็นเลิศทางวิชาการและกระจายโอกาสทางการศึกษาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี การผลิตงานวิจัยและสิ่งประดิษฐ์ คณะจะจึงฝึกฝนให้บัณฑิตให้เป็นนักปฏิบัติที่สูง尚 อดทน เพื่อให้ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงาน โดยเฉพาะในอุตสาหกรรมยาง ซึ่งบัณฑิตที่จบการศึกษาด้านยางและพอลิเมอร์ของคณะมีงานทำ 100 เปอร์เซ็นต์ นอกจากนี้ผลผลิตของบัณฑิตในการทำงานยังเป็นที่พึงพอใจของตลาดแรงงานอีกด้วย

คณะเทคโนโลยีการจัดการ ประกอบด้วย สาขาวิชาการจัดการ สาขาวิชาตลาด สาขาวิชาบัญชี สาขาวิชาระบบสารสนเทศทางธุรกิจ ด้วยศักยภาพของคณาจารย์และนักศึกษา คณะเทคโนโลยีการจัดการ ได้ถ่ายทอดความรู้ให้แก่สังคมและชุมชนในรูปแบบงานบริการวิชาการอย่างต่อเนื่อง จนทำให้เกิดมูลค่าเพิ่มของสินค้าชุมชน อันเป็นการเพิ่มรายได้ให้กับชุมชนและสังคมในระยะยาวต่อไป

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลครุภัณฑ์ วิทยาเขตนครศรีธรรมราช ทุ่งใหญ่

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลครุภัณฑ์ วิทยาเขตนครศรีธรรมราช ทุ่งใหญ่ ตั้งอยู่ เลขที่ 133 หมู่ 5 ตำบลทุ่งใหญ่ อำเภอทุ่งใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช คณะเกษตรศาสตร์ นครศรีธรรมราช เป็นสถานศึกษาระดับปริญญาตรี ตั้งขึ้นมาเพื่อรองรับนักศึกษาที่จบการศึกษา ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาวิชาเกษตรศาสตร์ให้สามารถเรียนต่อในระดับปริญญาตรีได้โดยเฉพาะนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาอยู่ท้องภาคใต้ ซึ่งแต่เดิมต้องเดินทางไปเรียนต่อในภาคอื่น คณะเกษตรศาสตร์นครศรีธรรมราชจึงนับเป็นสถานศึกษาแห่งแรกในภาคใต้ที่เปิดสอนระดับปริญญาตรีสายอาชีวเกษตรโดยมีนักศึกษารุ่นแรกจำนวน 18 คน การเปิดสอนระยะนี้ได้เปิดสอนที่วิทยาเขตเกษตรนครศรีธรรมราช (สมัยนั้น) ต่อมารีบมุ่งเบิกพัฒนา พื้นที่ 2,000 ไร่เศษ ที่บ้านขอนไทรหัก

ต.ทุ่งใหญ่ อ.ทุ่งใหญ่ (ที่ตั้งคณะปัจจุบัน) และคณะกรรมการสภावิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา ได้มีมติให้จัดตั้ง คณะเกษตรศาสตร์นครศรีธรรมราชเป็นหน่วยงานใหม่ และด้วยการพัฒนาศักยภาพ อีกทั้งเพื่อเป็นการรองรับนักศึกษาที่มีความสนใจทางด้านอื่นๆ จึงทำการเปิดคณะเพิ่มขึ้นอีก 2 คณะ คือ คณะอุตสาหกรรมเกษตร และคณะสัตวแพทยศาสตร์

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลครีวิชัย วิทยาเขตนครศรีธรรมราช ขอนม

วิทยาลัยเทคโนโลยีอุตสาหกรรมและการจัดการตั้งอยู่ เลขที่ 99 หมู่ 4 ต.ท้องเนียน อ.ขอนม จ.นครศรีธรรมราช เดิมชื่อวิทยาเขตครีวิชัย สังกัดสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลจัดตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 26 กันยายน พ.ศ. 2538 ตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการเรื่องจัดตั้งวิทยา เขตสังกัดสถาบันเทคโนโลยี ราชมงคล เปิดการเรียนการสอนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงครั้งแรก เมื่อพ.ศ. 2543 โดยฝ่าก เรียนที่สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตภาคใต้ จังหวัดสงขลา และย้ายมาจัดการเรียนการ สอน ที่วิทยาเขตครีวิชัย เมื่อ พ.ศ. 2544 โดยจัดการเรียนการสอนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นสูงและระดับปริญญาตริจินกระหั่งในปี พ.ศ.2548 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลได้ประกาศใช้ พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลเมื่อวันที่ 19 มกราคม พ.ศ. 2548 โดยได้มีการ รวมกลุ่มวิทยาเขตจัดตั้งเป็นมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตครีวิชัยได้ปรับเปลี่ยนเป็น วิทยาลัยเทคโนโลยีอุตสาหกรรมและการจัดการ เป็นหน่วยงานหนึ่งของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราช มงคลครีวิชัย วิทยาเขตนครศรีธรรมราช นับตั้งแต่วันที่พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราช มงคลประกาศใช้เป็นต้นมาและยังคงถือเป็นที่ประชุมว่า ประพฤติ เรียนรู้ดี กิจกรรมดี ฝึกมือดี มีคุณธรรม นำการพัฒนา นอกจากนี้มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล เป็นผู้นำการจัดการศึกษาวิชาชีพ พัฒนา คุณภาพกำลังคนสู่มาตรฐานสากลบนพื้นฐานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี อีกด้วย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลครีวิชัย วิทยาเขตนครศรีธรรมราช ขอนม บริเวณโดยรอบเป็นชุมชน บ้านท่าจันทน์ ตำบลท่องเนียน อำเภอ จังหวัดนครศรีธรรมราช บริเวณรอบนอกจึงล้อมรอบ ด้วยภูเขา ทะเล และป่าไม้ บรรยากาศสงบและสดชื่น มีโบราณสถานใกล้เคียง คือ เจดีย์ประจำ แหลมประทับ หลวงพ่อทวดเหยียบหน้าทะเลเจดีย์ วิทยาลัยเทคโนโลยีอุตสาหกรรมและการจัดการมี ๓ สาขาวิชา ประกอบด้วย สาขาวิศวกรรมศาสตร์ สาขาวิชา วิศวกรรมโยธา สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า สาขาวิชาการจัดการทั่วไป

คณะบริหารธุรกิจ

ปรัชญาการศึกษา

“ผลิตบัณฑิตนักปฏิบัติมีคุณธรรม นำความรู้ สู่การพัฒนาสังคมอย่างยั่งยืน”

วิสัยทัศน์ (Vision)

“คณะบริหารธุรกิจเป็นองค์กรการศึกษาที่ผลิตบัณฑิตด้านบริหารธุรกิจที่มีคุณภาพ มี คุณธรรม จริยธรรม ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงด้านธุรกิจและเศรษฐกิจ”

พันธกิจ (Mission)

1. ผลิตบัณฑิตนักปฏิบัติด้านวิชาชีพและเทคโนโลยีให้มีคุณภาพ มีคุณธรรมและจริยธรรม

2. สร้างงานวิจัยให้สอดคล้องและเกิดประโยชน์แก่สังคม

3. ให้บริการวิชาการที่มีคุณค่าแก่สังคม

4. นำนวัตกรรมศาสตร์ ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมไทยและรักษาสิ่งแวดล้อม

เป้าประสงค์ (Goals)

1. บัณฑิตมีคุณภาพเป็นที่ต้องการของสังคม

2. ผลิตงานวิจัยที่สอดคล้องกับความต้องการของสังคม

3. บริการวิชาการแก่ชุมชน

4. นำนวัตกรรมศาสตร์ ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมไทยและรักษาสิ่งแวดล้อม

5. พัฒนาคณะให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้

สาขาวิชา

หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการตลาด (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2555)

1. ชื่อหลักสูตร

1.1 ชื่อภาษาไทย หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการตลาด

1.2 ชื่อภาษาอังกฤษ Bachelor of Business Administration Program in Marketing

2. ชื่อปริญญา

2.1 ชื่อเต็มภาษาไทย บริหารธุรกิจบัณฑิต (การตลาด)

2.2 ชื่อย่อภาษาไทย บธ.บ. (การตลาด)

2.3 ชื่อเต็มภาษาอังกฤษ Bachelor of Business Administration (Marketing)

2.4 ชื่อย่อภาษาอังกฤษ B.B.A. (Marketing)

3. หน่วยงานรับผิดชอบ

สาขาวิชาการตลาด

คณะบริหารธุรกิจ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

สาขาวิชาการตลาดเปิดรับผู้สำเร็จการศึกษาในระดับดังนี้ คือ

1. ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.6)

2. ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)

3. ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส)

โดยมีการจัดการศึกษาแบ่งออกเป็น 2 หลักสูตร

1. หลักสูตร 4 ปี

2. หลักสูตรเทียบโอน

2.2 ทฤษฎีเกี่ยวกับความตัดสินใจ

2.2.1 ความหมายของการตัดสินใจ

การตัดสินใจ หมายถึง สิ่งหรือเรื่องที่ทำ ตัดสินใจ ตกลงใจ ดังนั้นในการตัดสินใจจึงหมายถึง เรื่อง หรือสิ่งที่ทำการตกลงใจ ว่าจะกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือเลือกที่จะกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ได้มนักวิชาการที่สนใจด้านการตัดสินใจ ได้ให้คำนิยาม หรือความหมายของคำว่า “การตัดสินใจ” แตกต่างกันไป ดังนี้ การตัดสินใจ (Decision Making) อ้างถึงใน พิชิษฐ์ ชูตาลัด (2554) หมายถึง การคิดไตร่ตรองอย่างมีเหตุผล แล้วตัดสินใจเลือกปฏิบัติที่ดีที่สุดจากหลาย ๆ วิธี เมื่อเปรียบเทียบกันแล้วว่าดีที่สุด คือสามารถทำให้เป็นไปตามเป้าหมายอย่างได้ผลมากที่สุด

เสาวภา สมจิต (2540) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การคิดไตร่ตรองอย่างมีเหตุผล แล้วตัดสินใจเลือกปฏิบัติที่ดีที่สุดจากหลายวิธี นิยามว่า การตัดสินใจคือกระบวนการใช้ความคิด สติของมนุษย์ ที่ผูกพันกับประภากูรณ์อันเกิดจากบุคคลและสังคม การตัดสินใจนี้มีพื้นฐานบนสมมติฐานของข้อเท็จจริง ที่มีคุณค่าและครอบคลุมตัวเลือกที่ได้รับการเลือกสรรแล้วจากตัวเลือกอื่นๆ ตามความมุ่งหมายที่ต้องการ

แสง รัตนมงคลมาศ (2537) ให้ความหมายของคำว่า “การตัดสินใจ” คือ การเลือกบนทางเลือกซึ่งทางเลือกนั้นจะต้องมี

1. ทางเลือกหลายทาง หากมีทางเลือกทางเดียวไม่ถือว่าเป็นการตัดสินใจ
 2. ต้องใช้เหตุผลประกอบการพิจารณา โดยใช้ข้อมูลตัวเลขต่างๆ มาพิจารณาตัดสินใจด้วย
 3. มีจุดมุ่งหมายที่แน่นอนว่าการตัดสินใจนั้นกระทำไปเพื่ออะไร
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ (2538) ได้ให้ข้อคิดเห็นว่าการตัดสินใจมีขั้นตอน 4 ระดับ ได้แก่
1. Intelligence Activity เป็นระดับกิจกรรมในการแสวงหาข่าวสารข้อมูล คือการเสาะหาข่าวสารข้อมูล สภาพแวดล้อมต่าง เพื่อการตัดสินใจ
 2. Design Activity เป็นระดับกิจกรรมในการสร้างแบบหรือออกแบบ คือการประดิษฐ์การพัฒนา และการวิเคราะห์แนวทางต่างๆ ที่นำไปปฏิบัติได้
 3. Choice Activity เป็นระดับกิจกรรมในการเลือก คือ การเลือกแนวทางเฉพาะที่จะทำได้
 4. Review Activity เป็นระดับกิจกรรมในการทบทวน คือ การประเมินค่าของการเลือกในทางเลือกที่ผ่านมา

วุฒิชัย จำนำ (อ้างถึงใน พิชิษฐ์ ชูตาลัด. 2554) ได้กล่าวว่า การตัดสินใจเป็นกระบวนการเลือกในระหว่างทางเลือกต่างๆ และได้อธิบายขั้นตอนการตัดสินใจ ไว้ดังนี้

1. การแยกแยะตัวปัญหา (Problem Identification) ขั้นแรกของการตัดสินใจเป็นเรื่องของการสร้างความมั่นใจและแนใจโดยการค้นหา เป็นเรื่องของการแยกแยะตัวปัญหาออกมาอย่างแน่ชัดหรือตัวปัญหาอย่างแน่นอน
2. การหาข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับปัญหานั้น (Information Search) คือ การเสาะแสวงหาสิ่งที่เป็นสาเหตุหรือสิ่งที่ก่อให้เกิดปัญหานั้นซึ่งอาจจะไม่ใช่สาเหตุโดยตรงก็เป็นไปได้ ความสามารถที่จะหาข่าวที่สมบูรณ์ (Complete Information) นั้นอาจเป็นไปได้แต่เป็นการเสาะแสวงหาตัวข่าวที่เกี่ยวข้องกับสาเหตุของปัญหามากที่สุดเท่าที่จะมากได้ ทั้งนี้การเสาะหาข่าวสารควรจะเป็นไปตาม

แนวความคิดที่ว่า ข่าวสารที่สรรษามานั้นจำเป็นต้องมีความเกี่ยวข้องและจำเป็นกับตัวปัญหา ตลอดจนมีความเพียงพอในการแก้ปัญหา (Relevant Necessary and Sufficient Information)

3. การประเมินค่าของข่าวสาร (Evaluation of Information) ในบรรดาข่าวสารที่แสวงหามา นั้นเราต้องยอมรับความจริงประการหนึ่งว่า มิได้หมายความว่าข่าวสารทุกชนิดที่นำมาจะเกี่ยวข้องกับตัวปัญหาและมีคุณค่ากับตัวปัญหาอย่างแท้จริงเสมอไป ดังนั้นก็จำเป็นต้องมีการประเมินค่าดูว่า ข่าวสารที่ได้มานั้นถูกต้องเหมาะสมเพียงพอ กับเวลาและความสามารถที่จะนำไปใช้ได้ หรือไม่ ซึ่งจะมีการเสาะหาข่าวเพิ่มเติมหลังจากการประเมินค่าข่าวสารแล้วว่าไม่เพียงพอหรือไม่ เกี่ยวข้องเท่าที่ควรก็จำเป็นต้องตัดข่าวสารบางอย่างออกไป ถ้าเห็นว่าไม่เกี่ยวข้องกับตัวปัญหาที่จะทำการแก้ปัญหาหรือตัดสินใจนั้น

4. การกำหนดทางเลือก (Listing of Alternatives) เป็นขั้นตอนสำคัญของการตัดสินใจ คือ กำหนดทางเลือกที่สามารถครอบคลุมวิธีที่จะแก้ปัญหาได้มากที่สุด จริงอยู่ถ้าเรามีข่าวสารสมบูรณ์ สำหรับปัญหาแต่ละเรื่องเราจะกำหนดทางเลือกให้เหมาะสม ถ้าข่าวสารไม่สมบูรณ์ก็กำหนดทางเลือกที่มีลำดับความสำคัญของการแก้ปัญหา

5. การเลือกทางเลือก (Selection of Alternatives) เมื่อกำหนดทางเลือกแล้วขั้นต่อไปก็คือการเลือกทางเลือกที่จะปฏิบัติการต่อไป (Selection of a Course of Action) ขั้นนี้เองที่เป็นที่ยอมรับว่า เป็นการตัดสินใจแท้จริง การเลือกทางเลือกนั้นเกิดจากผลของการตัดสินใจแต่ยังไม่สมบูรณ์

6. การปฏิบัติการตัดสินใจ (Implementation of Decision) เป็นการปฏิบัติตามผลของการตัดสินใจ หรือเลือกทางเลือกที่เราจะทราบได้ว่าการตัดสินใจนั้นถูกต้องเหมาะสมสมเพียงใดหรือไม่ ก็ขึ้นอยู่กับผลของการตัดสินใจนั้น การประเมินผลของการตัดสินใจนี้เป็นการตรวจสอบว่า ผลของการตัดสินใจที่ปฏิบัติไปเหมาะสมกับการแก้ปัญหานั้นหรือไม่

การที่มนุษย์จะเลือกหรือตัดสินใจจะกระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดนั้นมีสาเหตุหรือแรงจูงใจโดยอาศัยเหตุผล และปัจจัยหลายๆ อย่างประกอบกัน มิได้เกิดจากเพียงปัจจัยเดียวโดยที่บุคคลนั้นจะต้องมีความคาดหวัง ดังต่อไปนี้

1. ผลตอบแทนที่ได้รับ
2. ความพอใจและความไม่พอใจต่อผลตอบแทนที่ได้รับ
3. ผลตอบแทนที่ได้รับเมื่อเปรียบเทียบกับผู้อื่น

วิธีการให้ผู้อื่นมีส่วนร่วมในการตัดสินใจนั้นมี 5 วิธี คือ

1. การอภิปราย (Discussion) เป็นวิธีที่ง่ายที่สุด ในการทำให้ผู้อื่นมีส่วนร่วม

2. การแสวงหาข่าวสาร (Information-seeking) วิธีนี้ไม่เพียงแต่จะสนทนา หรือ อภิปรายแต่ ยังให้หาข่าวสารหรือข้อมูลให้ออกด้วย การที่ได้ข้อมูลมากๆ และสามารถแยกได้ว่า ข้อมูลใดเกี่ยวข้อง กับเรื่องที่จะตัดสินใจแล้ว จะส่งผลให้การตัดสินใจนั้นเป็นไปด้วยหลักแห่งเหตุผล

3. ศูนย์รวมประชาธิปไตย (Democratic-centralist) วิธีนี้อาศัยวิธีการแบบประชาธิปไตยแต่เอื้อ ตัวเป็นศูนย์กลาง ในการตัดสินใจเพื่อแก้ปัญหาแต่จะพยายามตัดสินใจโดยเหตุผล จากการมีส่วนร่วม ในการแสดงความคิดเห็น

4. วิธีการแบบรัฐสภา (Parliamentarian) เมื่อจำเป็นต้องตัดสินใจ แต่มีแนวโน้มว่ามีการขัดแย้ง และไม่ลงรอยกันเกิดขึ้นก็อาจให้ตั้งตัวแทนปรึกษาหารือกัน ซึ่งอาจจัดแบ่งลงมา

5. มติเอกฉันท์ (Participant-determining) ในบางครั้งมติเอกฉันท์เป็นความต้องการของกลุ่มที่จะกระทำ บางสิ่งบางอย่าง วิธีนี้อาจใช้เมื่อเรื่องที่จะตัดสินใจเป็นเรื่องที่สำคัญยิ่ง อาจจะยอดเสียเวลา เพื่อให้เกิดมติเอกฉันท์ดีกว่าที่จะรีบลงมติ เพราะการตัดสินใจโดยมติเอกฉันท์นั้นเป็นพลังต่อรองกับฝ่ายอื่นได้เป็นอย่างดี

2.2.2 แบบของการตัดสินใจ

การจำแนกการตัดสินใจเป็นแบบง่ายๆ กันนั้น สามารถทำได้โดยอาศัยมาตรฐานในการพิจารณา ในแต่ละมุมต่างๆ ดังนี้

1. การจำแนกการตัดสินใจโดยพิจารณาถึงตัวระบบของการตัดสินใจ (decision making system) หรือต้นแบบของระบบที่ใช้โดยทั่วไป แบ่งได้เป็น 2 แบบ คือ

ก. ระบบปิด (Closed Decision System) ระบบตัดสินใจแบบนี้มีข้อสันนิษฐานว่า การตัดสินใจนั้นจะมีเครื่องปิดกั้นไม่ให้ทราบถึงทรัพยากรจากสิ่งแวดล้อม ในระบบปิดเช่นนี้ผู้ตัดสินใจ สมควรจะต้องมีความรู้ในการเรื่องของทางเลือกต่างๆ ว่ามีอยู่กี่ทาง และรู้ถึงผลที่ตามมา ของแต่ละ ทางเลือกนั้นๆ และจะต้องรู้วิธีการหรือกฎเกณฑ์แนวทางต่างๆ เพื่อใช้ในการจัดลำดับของทางเลือก เหล่านั้น รวมทั้งสามารถเลือกทางเลือกที่ทำให้เกิดผลสูงสุดตามความประสงค์ ได้แนวคิดการตัดสินใจ แบบนี้คือว่า คนตัดสินใจเป็นผู้ที่มีเหตุผลและทำการตัดสินใจให้ได้ผลสูงสุด เพราะสามารถกำหนด วัตถุประสงค์ของการตัดสินใจไว้อย่างชัดเจนได้ ดังนั้นต้นแบบทางด้านปริมาณ (quantitative approach) ทั้งหลายจึงถือว่าจึงถือว่าเป็นระบบการตัดสินใจแบบนี้ด้วย

ข. ระบบเปิด (Opened Decision System) ตามแนวคิดแบบนี้คือว่าการตัดสินใจเกิดขึ้น ในสิ่งแวดล้อมที่สลับซับซ้อนและส่วนหนึ่งไม่เป็นที่รู้ว่ามีอะไรบ้าง สิ่งแวดล้อมในลักษณะดังกล่าว มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ และกระบวนการตัดสินใจก็มีอิทธิพลต่อสิ่งแวดล้อมด้วย ดังนั้นผู้ตัดสินใจ จึงอาจไม่มีเหตุผลอย่างสมบูรณ์ แต่อาจมีเหตุผลบ้าง ส่วนจะมีมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายอย่าง เช่น ภูมิหลังด้านต่างๆ และความสามารถที่มีอยู่ของผู้ตัดสินใจ เป็นต้น วัตถุประสงค์ของระบบนี้มี ลักษณะที่อยู่ในระดับของความอยากรู้ กล่าวคือ เป็นความอยากรู้เบื้องต้น ไม่ผู้ตัดสินใจ ทราบถึงความสำเร็จหรือความล้มเหลวของการตัดสินใจ ดังนั้นในการตัดสินใจตามรูปแบบนี้ ผู้ตัดสินใจไม่รู้จักทางเลือกทั้งหมดและไม่รู้ด้วยว่าผลที่จะเกิดขึ้นจากการเลือกเหล่านั้นจะมีอะไรบ้าง ผู้ตัดสินใจมักจะค้นหาหรือตรวจสอบทางเลือกทั้งหมดและไม่รู้ด้วยว่าผลที่จะเกิดขึ้นจากการเลือกเพียง ส่องสามารถที่ของหรือพอใจเท่านั้นไม่มีทางเลือกทั้งหมด และการตัดสินใจก็จะทำไปตามความพอดี ที่มีอยู่ในขณะนั้น ต้นแบบลักษณะนี้สามารถเปลี่ยนแปลงไปตามลำดับของผลการเลือก ทั้งนี้เพราะระดับ ของวัตถุประสงค์ (ความอยากรู้) เปลี่ยนแปลงได้เพื่อสนองตอบความไม่สอดคล้องกันระหว่างผลที่เกิด ขึ้นกับวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

การตัดสินใจในเรื่องต่างๆ ทางด้านสังคมศาสตร์ส่วนมากจะมีลักษณะตามต้นแบบเปิดดังกล่าวซึ่ง มีตัวแปรมากมายทั้งที่เกิดขึ้นจากปัจจัยภายในระบบเอง และปัจจัยภายนอกซึ่งได้แก่สภาพแวดล้อม ดังนั้นการตัดสินใจตามต้นแบบนี้จึงมีความไม่แน่อนสูงและยากที่จะทำนายได้อย่างแม่นยำ

การจำแนกการตัดสินใจโดยพิจารณาถึงผลที่คาดว่าจะได้รับจากการตัดสินใจนั้นก่อนที่จะมีผลที่คาดว่าจะได้รับเกิดขึ้น จะต้องมีการตัดสินใจและการปฏิบัติตามที่ได้ตัดสินใจไว้ดังนั้นในการพิจารณาและการวิเคราะห์การตัดสินใจในเชิงของผลลัพธ์ที่จะเกิดขึ้น หรือผลที่คาดว่าจะได้รับว่ามีความเป็นไปได้มากน้อยเพียงใดนั้น สามารถพิจารณาได้จากอนาคตสามประการคือ อนาคตที่แน่นอน (certainty) อนาคตที่มีความเสี่ยง (risk) และอนาคตที่ไม่แน่นอน (uncertainty) ในประเด็นดังนี้

ก. ความแน่นอนในผลที่คาดว่าจะได้รับ หมายความว่า ผู้ตัดสินใจมีความแน่ใจหรือมีความรู้อย่างสมบูรณ์แบบว่าผลลัพธ์ของแต่ละทางเลือกจะเป็นอย่างไรและมีผลลัพธ์อย่างเดียวสำหรับทางเลือกแต่ละทาง

ข. ความเสี่ยงในผลที่คาดว่าจะได้รับ ความแน่นอนตามข้อ ก. ลดลง แต่ความเป็นไปได้ของผลลัพธ์จะมี ความน่าจะเป็น (probability) หรือน่าจะเกิดขึ้นของผลลัพธ์จะมีอยู่ในแต่ละทางเลือก

ค. ความไม่แน่นอนของผลที่คาดว่าจะได้รับ ผู้ตัดสินใจสามารถมองเห็นผลลัพธ์จะมีอะไรบ้าง และมีหลากหลายอย่างโดยมีความเป็นไปได้พอๆ กัน แต่ไม่มีความรู้แน่ชัดว่าความน่าจะเป็นมีความแน่นอนอยู่เท่าใดในแต่ละทางเลือกถ้าผู้ตัดสินใจรู้ว่าผลลัพธ์จะเป็นอย่างไร และผลที่คาดว่าจะได้รับมีความแน่นอน ปัญหาของการตัดสินใจจะอยู่ที่การคำนวณว่าผลลัพธ์จะได้สูงมากเพียงใด ซึ่งจะต้องอาศัยเทคนิคทางการคำนวณและเครื่องคอมพิวเตอร์

2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

พิศิษฐ์ ชูตาลัด (2554) ได้ศึกษาเรื่อง ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจไม่เลือกเรียนสาขาวิชาโลหะการของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 ประเภทช่างอุตสาหกรรม กรณีศึกษา วิทยาลัยเทคนิคบุรีรัมย์ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจไม่เลือกเรียนสาขาวิชาโลหะการของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ประเภทช่างอุตสาหกรรมกรณีศึกษาใน วิทยาลัยเทคนิคบุรีรัมย์ และวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจไม่เลือกเรียนกลุ่ม ตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพประเภทช่างอุตสาหกรรม จำนวน 290 คน เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบสอบถาม สกัดที่ใช้สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูล คือค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ใช้สถิติโคสแคร์ ผลการศึกษาพบว่า ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของแบบสอบถามรวมทั้งฉบับ มีค่าเท่ากับ 0.88 ผลการวิจัยพบว่า ตัวแปรเพศ อายุ ระดับ คะแนนเฉลี่ยสะสมของนักเรียน สถานภาพของบิดามารดา สถานภาพการพักอาศัยกับบุคคล ระดับ การศึกษาสูงสุดของบิดา ระดับการศึกษาสูงสุดของมารดา อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา รายได้ เนลี่ยต่อเดือนของครอบครัว มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจไม่เลือกเรียนสาขาวิชาโลหะการของ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ประเภทช่างอุตสาหกรรม กรณีศึกษาวิทยาลัยเทคนิค บุรีรัมย์ ทั้ง 5 ด้าน คือด้านเจตติต่อการเรียน ด้านคุณภาพของสถานศึกษา ด้านลักษณะการทำงาน และความก้าวหน้า ด้านคุณภาพของสถานศึกษาและด้านหลักสูตร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ประยงค์ วิเศษวงศ์ (2554) ได้ศึกษาเรื่อง ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจไม่เลือกเรียนต่อ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพแผนกวิชาโลหะการ ในสถานศึกษาสังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดสุรินทร์ มี วัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจไม่เลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ

แผนกวิชาโลหะการ ในสถานศึกษาสังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดสุรินทร์ และศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจไม่เลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา อาชีวศึกษาจังหวัดสุรินทร์ที่กำลังศึกษาอยู่ในปีการศึกษา 2555 จำนวน 332 คน โดยสูงแบบขั้นภูมิ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถามซึ่งมีความเชื่อมั่น 0.895 วิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำหรับ โดยใช้สถิติพรรณนา ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และความสัมพันธ์ของปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจไม่เลือกเรียนต่อแผนกวิชาโลหะการ วิเคราะห์สถิติ cosine กำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ผลการวิจัยพบว่า 1. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจไม่เลือกเรียนต่อประกาศนียบัตรวิชาชีพแผนกวิชาโลหะการในสถานศึกษาสังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดสุรินทร์

วินัย แก่นจันทร์ (2546) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาสาเหตุการไม่เลือกศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สายอาชีวศึกษาในทัศนะของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายปีที่ 4 สายสามัญ กรณีศึกษา : โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 และเขต 2 มีวัตถุประสงค์เพื่อการศึกษาสาเหตุการไม่เลือกศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สายอาชีวศึกษาในทัศนะของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายปีที่ 4 สายสามัญ กรณีศึกษา : โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 และเขต 2 โดยใช้แบบสอบถามทัศนคติ จากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 354 คน

ผลการวิจัย พบร่วมกับสาเหตุการไม่เลือกศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สายอาชีวศึกษา ด้านความสนใจและความถนัด พบร่วมกับความสนใจเดียว ที่นักเรียนให้ความสนใจในระดับมากคือ การเลือกเรียนระดับมัธยมศึกษาน่าภาคภูมิในกว่าที่จะเรียนด้านอาชีวศึกษา ด้านความมั่นคง และความก้าวหน้า พบร่วมกับนักเรียนให้ความสำคัญในระดับมาก จำนวน 8 ข้อ ได้แก่ โอกาสเรียนต่อในระดับสูงมีน้อย เป็นความรู้เฉพาะทาง ต้องการประกอบอาชีพที่มีความสำคัญด้านอื่นมากกว่า การนำความรู้ไปสอนหรือเสนอแนะผู้อื่นไม่เพียงพอ มีความเสี่ยงอันตรายในการประกอบอาชีพ โอกาสพัฒนาความรู้เพิ่มเติม การฝึกอบรมมีน้อย ไม่มีความมั่นคงในการประกอบอาชีพ โอกาสก้าวหน้าในการทำงานมีน้อย ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง พบร่วมกับนักเรียนให้ความสำคัญในระดับมาก จำนวน 2 ข้อ ได้แก่ บิดา มารดาไม่สนับสนุนให้เรียน ทางสังคมยอมรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมากกว่าอาชีวศึกษา ด้านเกียรติยศเชื่อเสียง พบร่วมกับนักเรียนให้ความสำคัญในระดับมาก จำนวน 3 ข้อ ได้แก่ สถาบันการศึกษาที่มีเชื่อเสียงมีน้อย มีเหตุวิวาทบ่อย มีนักเรียนที่เกี่ยวข้องกับสารเสพติดมาก ส่วนด้านเศรษฐกิจและสังคม พบร่วมกับนักเรียนให้ความสำคัญในระดับปานกลางทุกข้อ

สิทธิมนต์ กาญจนบุตร (2546) ได้ศึกษาทัศนคติในการไม่เลือกศึกษาต่อในหลักสูตรครุศาสตร์ อุตสาหกรรมบัณฑิตสาขาวิชาวิศวกรรมเครื่องกล คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าฯ พระนครเหนือ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาทัศนคติในการไม่เลือกศึกษาต่อในหลักสูตร ครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิตสาขาวิชาวิศวกรรมเครื่องกล คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าฯ พระนครเหนือ ของนักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2546 จากคณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ประยุกต์ และวิทยาลัยเทคโนโลยีอุตสาหกรรมจากสถาบัน

เทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี คณะวิศวกรรมศาสตร์ จากสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ด้วยแบบสอบถามวัดทัศนคติ

ผลการวิจัยพบว่าสาเหตุด้านความคิดส่วนตัวที่ทำให้นักศึกษาไม่เลือกศึกษาต่อในหลักสูตร ครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต คือ ตัดสินใจไม่เลือกด้วยตัวเอง ไม่มีความตั้งใจที่จะเป็นครู ไม่สนใจ การถ่ายทอดความรู้ให้แก่ผู้อื่น ส่วนสาเหตุที่มาจากครอบครัวและคนรอบข้างคือ ผู้ปกครองไม่ต้องการให้เป็นครู ญาติ พี่น้องซึ่งกันและกันให้เลือกเรียนสาขาวิชาและคณะอื่นๆ เลือกเรียนสาขาวิชาและคณะอื่นๆ ตามบุคคลที่นับถือเป็นแบบอย่าง และด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับภาควิชาครุศาสตร์เครื่องกล ภาควิชาครุศาสตร์เครื่องกลไม่มีการประชาสัมพันธ์เพื่อเป็นการแนะนำแนวโน้มในการศึกษาต่อ เรียนครุศาสตร์เครื่องกลต้องมีการฝึกสอน และจากการเปรียบเทียบทัศนคติโดยคำนึงถึง คณะที่ศึกษาอยู่ เพศ สถาบันการศึกษาระดับ ปวช. ระดับคณะเฉลี่ยสะสมชั้น ปวช. อาชีพผู้ปกครอง รายได้ของผู้ปกครอง พบร่วมนักศึกษามีทัศนคติไม่แตกต่างกัน ส่วนตัวแปรด้านอายุพบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ธีระพงษ์ พึงพา (2556) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจไม่เลือกเรียนต่อ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสุโขทัย ในสถานศึกษาสังกัดอาชีวศึกษา จังหวัดสุโขทัย เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจไม่เลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสุโขทัย ในสถานศึกษาสังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดสุโขทัยและศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจไม่เลือกเรียนต่อ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ทุกสาขาวิชาในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา อาชีวศึกษาจังหวัดสุโขทัยที่กำลังศึกษาอยู่ ในปีการศึกษา 2556 จำนวน 310 คน โดยสุ่มแบบชั้นภูมิ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถามซึ่งมีค่าความเชื่อมั่น 0.939 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำหรับ โดยใช้สถิติพรรณนา ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานและความสัมพันธ์ของปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจไม่เลือกเรียนต่อวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสุโขทัย วิเคราะห์สถิติโคสแควร์ กำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ผลการวิจัยพบว่า 1. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจไม่เลือกเรียนต่อประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสุโขทัย ในสถานศึกษาสังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดสุโขทัย ระดับปานกลางคือปัจจัยด้านเจตคติ ต่อการเรียน ด้านลักษณะงานและความก้าวหน้า ด้านการคล้อยตามกลุ่มเพื่อนหรือรุ่นพี่ ด้านคุณภาพ วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสุโขทัย ด้านสภาพแวดล้อมวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสุโขทัย 2. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจไม่เลือกเรียนต่อวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสุโขทัย คือ อายุของนักเรียน สถานศึกษาของนักเรียน จำนวนสมาชิกในครอบครัวที่ยังมีชีวิตอยู่ จำนวนพี่น้องที่กำลังศึกษาอยู่ในปัจจุบัน สถานภาพของบิดามารดา บิดามารดา มีความต้องการให้นักเรียนประกอบอาชีพ ระดับการศึกษาของบิดา ระดับการศึกษาของมารดา อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของบิดา รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของมารดา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษา เหตุปัจจัยที่ส่งผลต่อนักศึกษาที่ไม่เลือกศึกษาต่อในสาขาวิชาการตลาด ได้กำหนดวิธีการดำเนินการวิจัยดังนี้

- 3.1 ตัวแปรในการวิจัย
- 3.2 ประชากรการวิจัย
- 3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.4 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.5 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย

3.1 ตัวแปรในการวิจัย

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่

1.1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย เพศ จำนวนพี่น้องที่กำลังศึกษาอยู่ในปัจจุบัน ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมของนักศึกษา (จากสถานศึกษาเดิม) สาขาวิชาที่นักศึกษากำลังศึกษาอยู่ สถานะภาพของบิดามารดา สถานะภาพของครอบครัว ระดับการศึกษาสูงสุดของบิดา ระดับการศึกษาสูงสุดของมารดา อายุพของบิดา อายุพของมารดา บิดา – มารดา มีรายได้รวมกันเฉลี่ยต่อเดือน

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ระดับความคิดเห็นในการตัดสินใจไม่เลือกเรียนสาขาวิชาการตลาดคณบดีบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัชวิชัย สงขลา ประกอบด้วย ด้านเจตคติต่อการเรียน ด้านลักษณะและความก้าวหน้า ด้านครอบครัวและคนรอบข้าง ด้านหลักสูตร

3.2 ประชากรการวิจัย

3.2.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ประจำปีการศึกษา 2557 คณบดีบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัชวิชัย จำนวน 991 คน

3.2.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ โดยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามสูตรสถิติ ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% และค่าความคลาดเคลื่อนที่ 5% ดังนี้

ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัย กำหนดขึ้นที่ระดับความเชื่อมั่น 95% และให้ค่าความคลาดเคลื่อนไม่เกิน 5% ซึ่งจะได้จำนวนตัวอย่างของประชากร โดยคำนวนหาได้ดังนี้

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

เมื่อ	n	=	จำนวนตัวอย่าง
	N	=	จำนวนประชากร
	E	=	ค่าความคลาดเคลื่อน

$$\text{จำนวนตัวอย่าง} = \frac{991}{1 + 991(0.05)^2}$$

$$= 284.97 \approx 285 \text{ คน}$$

ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 285 คน จากนั้นคำนวนหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างในแต่ละสาขาโดยวิธีการหาค่าสัดส่วนต่อขนาด (Proportional to Size)

$$n_i = n \frac{N_i}{N}$$

เมื่อ	n_i	=	ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ทำการสุ่มในแต่ละสาขา
	n	=	ขนาดของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด
	N_i	=	จำนวนประชากรของแต่ละสาขา
	N	=	จำนวนประชากรทั้งหมด

ตารางที่ 3.1 แสดงประชากรและกลุ่มตัวอย่างของแต่ละสาขา

สาขา	จำนวน (คน)	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
สาขาวรบัญชี	276	80
สาขาวรบแบบสารสนเทศ	256	73
สาขาวรจัดการทั่วไป	198	57
สาขาวรจัดการอุตสาหกรรม	74	21
สาขาวรจัดการสำนักงานอิเล็กทรอนิกส์	102	29
สาขาวรจัดการทรัพยากรมนุษย์	41	12
สาขาวรเงิน	44	13
รวม	991	285

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยนี้ได้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัย และเพื่อให้เครื่องมือในการวิจัยมีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา และมีความเชื่อมั่น ผู้วิจัยได้มีขั้นตอนการสร้างเครื่องมือในการวิจัยดังต่อไปนี้

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งเป็นแบบสอบถามแบบ Check List และแบบ Rating Scale แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามที่เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาโดยกำหนดการตอบคำถามเป็นแบบกำหนดค่าตอบให้ (Check List) ซึ่งคำถามในแต่ละข้อนั้นจะมีตัวเลือกให้เลือกตอบและคำถามแบบเติมค่าตอบ เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามมีอิสระโดยครบถ้วนสิ่งที่เป็นค่าตอบลักษณะคำถามประกอบด้วยคำถามจำนวน 14 ข้อ สำหรับการวิจัยในครั้งนี้

ตอนที่ 2 แบบสอบถามที่เป็นความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจไม่เลือกเรียนสาขาวิชาการตลาด คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลครุวิชัย ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ซึ่งในการให้ระดับความคิดเห็นของปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจไม่เลือกเรียนสาขาวิชาการตลาด คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลครุวิชัย ลักษณะคำถามสำหรับการวิจัยประกอบด้วย 4 ด้าน โดยรวมทั้งหมด 23 ข้อ โดยผู้วิจัยทำการกำหนดค่าคะแนนอยู่ระหว่าง 1 ถึง 5 ตามวิธีของลิกเกอร์ (Likert อ้างถึงใน บุญชุม ศรีสะอด. 2535)

ระดับคะแนน	5	หมายถึง	มากที่สุด
ระดับคะแนน	4	หมายถึง	มาก
ระดับคะแนน	3	หมายถึง	ปานกลาง
ระดับคะแนน	2	หมายถึง	น้อย
ระดับคะแนน	1	หมายถึง	น้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

3.4 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

4.1 ผู้วิจัยดำเนินการนำแบบสอบถามพร้อมสำเนาหนังสือขออนุญาตเก็บข้อมูลไปให้กลุ่มตัวอย่างและขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

4.2 ผู้วิจัยติดตามรับแบบสอบถามกลับคืนมา โดยติดตามด้วยตนเองแล้วนำแบบสอบถามที่สมบูรณ์ไปเคราะห์ข้อมูลต่อไป

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย

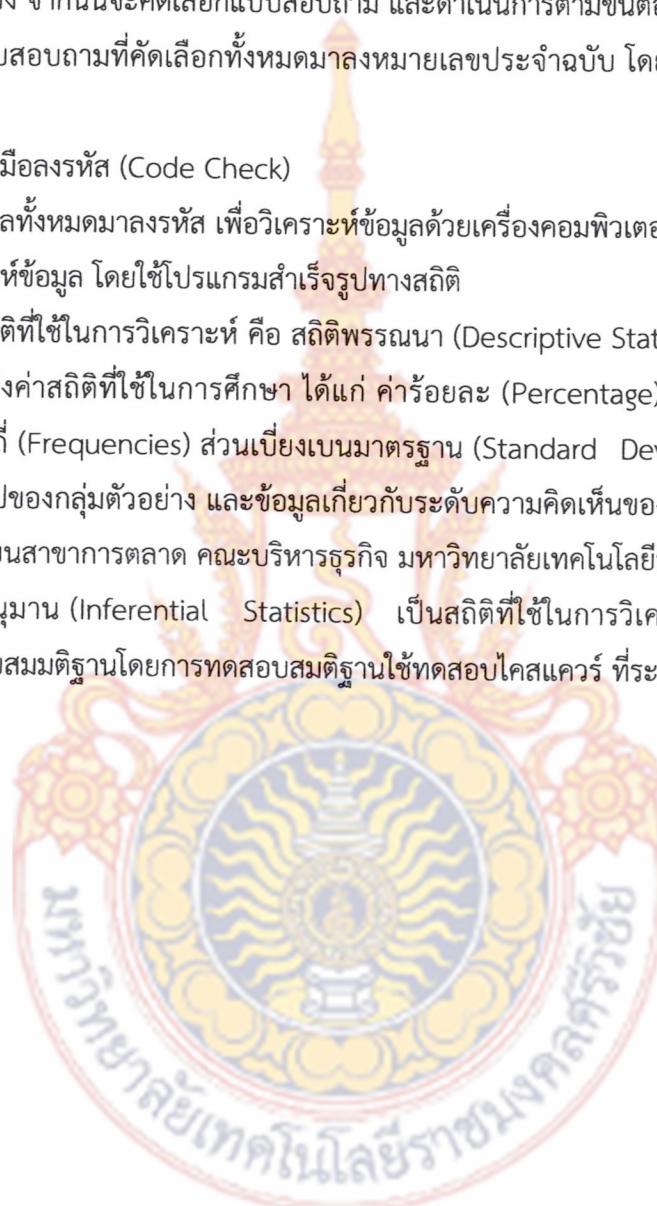
นำแบบสอบถามที่ได้จากการเก็บรวบรวมตรวจสอบความเรียบร้อย ความสมบูรณ์ของแบบสอบถามอีกรัง จำนวนจะคัดเลือกแบบสอบถาม และดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1) นำแบบสอบถามที่คัดเลือกทั้งหมดมาลงหมายเลขประจำฉบับ โดยเรียงลำดับจาก 01 - 285

- 2) จัดทำคู่มือลงรหัส (Code Check)
- 3) นำข้อมูลทั้งหมดมาลงรหัส เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์
- 4) วิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมสำหรับรูปทางสถิติ

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ คือ สถิติพรรณนา (Descriptive Statistic) เป็นสถิติที่ใช้ในการสรุปบรรยายซึ่งค่าสถิติที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Mean) ค่าความถี่ (Frequencies) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เพื่ออธิบายลักษณะข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง และข้อมูลเกี่ยวกับระดับความคิดเห็นของปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจไม่เลือกเรียนสาขาวิชาการตลาด คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) เป็นสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างเพื่อทดสอบสมมติฐานโดยการทดสอบสมมติฐานใช้ทดสอบไคสแควร์ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับงานวิจัย เรื่อง เหตุปัจจัยที่ส่งผลต่อนักศึกษาที่ไม่เลือกศึกษาต่อในสาขาวิชาการตลาด จำนวน 285 ตัวอย่าง ที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพแล้วมีรายละเอียดดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจไม่เลือกเรียนสาขาวิชาการตลาด คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลครุวิชัย

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลที่ส่งผลต่อการตัดสินใจไม่เลือกเรียนสาขาวิชาการตลาด คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลครุวิชัย

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สำหรับสัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ในบทนี้มีความหมายดังต่อไปนี้

\bar{X}	หมายถึง	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง
SD.	หมายถึง	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
Sig.	หมายถึง	ค่าสถิติแทกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05
χ^2	หมายถึง	ค่าความสัมพันธ์ Chi-Square

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป

ตารางที่ 4.1 แสดงข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

	ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ			n = 285
หญิง		194	68.1
ชาย		91	31.9
จำนวนพี่น้องที่กำลังศึกษาอยู่ในปัจจุบัน			
ไม่มี		66	23.2
1 คน		76	26.7
2 คน		114	40.0
3 คน		27	9.5
4 คน		2	0.7
จำนวนสมาชิกในครอบครัว (รวมตนเอง)			
ไม่มีพี่น้อง		67	23.5
2 – 4 คน		80	28.1
5 – 6 คน		132	46.3
มากกว่า 6 คน		6	2.1
ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมของนักศึกษา (จากสถาบันเดิม)			
ต่ำกว่า 1.50		12	4.2
ระหว่าง 1.51 – 2.00		13	4.6
ระหว่าง 2.01 – 2.50		85	29.8
ระหว่าง 2.51 – 3.00		117	41.1
ระหว่าง 3.01 – 3.50		48	16.8
มากกว่า 3.50		10	3.5
สาขาวิชาที่นักศึกษากำลังศึกษาอยู่			
สาขาวิศวกรรมศาสตร์		80	28.1
สาขาวิศวกรรมศาสตร์		73	25.6
สาขาวิศวกรรมศาสตร์		13	4.6
สาขาวิศวกรรมศาสตร์		57	20.0
สาขาวิศวกรรมศาสตร์		21	7.4

ตารางที่ 4.1 (ต่อ) แสดงข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ
สาขาวิชาการจัดการสำนักงานอิเล็กทรอนิกส์	29	10.2
สาขาวิชาการจัดการทรัพยากรมนุษย์	12	4.2
ระดับการศึกษาเดิม		
ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.6)	29	10.2
ระดับประกาศนียบตริวิชาชีพ (ปวช.)	42	14.7
ระดับประกาศนียบตริวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)	214	75.1
สถานะของบิดามารดา		
อยู่ด้วยกัน	248	87.0
แยกกันอยู่	27	9.5
ห่างร้าง	10	3.5
สถานะภาพของครอบครัว		
บิดา มารดา มีชีวิตอยู่ทั้ง 2 คน	266	93.3
ถึงแก่กรรมทั้ง 2 คน	4	1.4
บิดาถึงแก่กรรม	8	2.8
มารดาถึงแก่กรรม	7	2.5
ปัจจุบันนักศึกษาพักอาศัยอยู่กับใคร		
บิดา – มารดา	150	52.6
บิดา	27	9.5
มารดา	51	17.9
ญาติ	57	20.0
ระดับการศึกษาสูงสุดของบิดา		
ต่ำกว่าประถมศึกษา	28	9.8
ประถมศึกษา	107	37.5
มัธยมศึกษา	78	27.4
ปริญญาตรี	70	24.6
สูงกว่าปริญญาตรี	2	0.7

ตารางที่ 4.1 (ต่อ) แสดงข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

n = 285

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ระดับการศึกษาสูงสุดของมารดา		
ต่ำกว่าประถมศึกษา	28	9.8
ประถมศึกษา	99	34.7
มัธยมศึกษา	91	31.9
ปริญญาตรี	52	18.2
สูงกว่าปริญญาตรี	15	5.3
อาชีพของบิดา		
รัฐราชการ	23	8.1
รัฐวิสาหกิจ	31	10.9
ธุรกิจส่วนตัว	96	33.7
รับจ้าง	62	21.6
เกษตรกรรม	69	24.2
อื่นๆ	4	1.4
อาชีพของมารดา		
รัฐราชการ	11	3.9
รัฐวิสาหกิจ	16	5.6
ธุรกิจส่วนตัว	96	33.7
รับจ้าง	64	22.5
เกษตรกรรม	97	34.0
อื่นๆ	1	0.4
บิดา – มารดา มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน		
ต่ำกว่า 5,000 บาท	1	0.4
5,001 – 10,000 บาท	5	1.8
10,001 – 15,000 บาท	37	13.0
15,001 – 20,000 บาท	111	38.9
สูงกว่า 20,000 บาท	131	46.0
รวม	285	100.00

จากตารางที่ 4.1 ผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 285 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 194 คน คิดเป็นร้อยละ 68.1 รองลงมาเป็นเพศชาย จำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 31.9 ส่วนใหญ่มีพื่น้องที่กำลังศึกษาอยู่ 2 คน จำนวน 114 คน คิดเป็นร้อยละ 40.0 รองลงมาไม่มีพื่น้องที่กำลังศึกษาอยู่ 1 คน จำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 26.7 ไม่มีพื่น้องที่กำลังศึกษาอยู่ จำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 23.2 มีพื่น้องที่กำลังศึกษาอยู่ 3 คน จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 9.5 และมีพื่น้องที่กำลังศึกษาอยู่ 4 คน จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.7 ส่วนใหญ่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 3 – 6 คน จำนวน 132 คน คิดเป็นร้อยละ 46.3 รองลงมา 2 – 4 คน จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 28.1 ไม่มีพื่น้อง จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 23.5 และพื่น้องมากกว่า 6 คน คิดเป็นร้อยละ 2.1 ส่วนใหญ่มีระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมระหว่าง 2.51 – 3.00 จำนวน 117 คน คิดเป็นร้อยละ 41.1 รองลงมาระหว่าง 2.01 – 2.50 จำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 29.8 ระหว่าง 3.01 – 3.50 จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 16.8 ระหว่าง 1.51 – 2.00 จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 4.6 ต่ำกว่า 1.50 จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 4.2 และมากกว่า 3.50 จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 3.5 ส่วนใหญ่ศึกษาอยู่สาขาวิชาการบัญชี จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 28.1 รองลงมาสาขาวิชาระบบสารสนเทศ จำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 25.6 สาขาวิชาจัดการทั่วไป จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 20.0 สาขาวิชาจัดการสำนักงานอิเล็กทรอนิกส์ จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 10.2 สาขาวิชาจัดการอุตสาหกรรม จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 7.4 สาขาวิชาเงิน จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 4.6 และสาขาวิชาจัดการทรัพยากรมนุษย์ จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 4.2 ส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) จำนวน 214 คน คิดเป็นร้อยละ 75.1 รองลงมา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 14.7 และระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.6) จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 10.2 ส่วนใหญ่บิดามารดาอยู่ด้วยกัน จำนวน 248 คน คิดเป็นร้อยละ 87.0 รองลงมาบิดามารดาแยกกันอยู่ จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 9.5 และบิดามารดาอยู่ร้างกัน จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 3.5 ส่วนใหญ่บิดามารดา มีชีวิตอยู่ทั้ง 2 คน จำนวน 266 คน คิดเป็นร้อยละ 93.3 รองลงมาบิดาถึงแก่กรรม จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 2.8 มารดาถึงแก่กรรม จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 2.5 และถึงแก่กรรมทั้ง 2 คน จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.4 ส่วนใหญ่นักศึกษาพักอาศัยอยู่กับบิดา มารดา จำนวน 150 คน คิดเป็นร้อยละ 52.6 รองลงมาอาศัยอยู่กับญาติ จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 20 อยู่กับมารดา จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 17.9 และอาศัยอยู่กับบิดา จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 9.5 ส่วนใหญ่บิดาจบการศึกษาระดับประถมศึกษา จำนวน 107 คน คิดเป็นร้อยละ 37.5 รองลงมาจบระดับมัธยมศึกษา จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 27.4 จบปริญญาตรี จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 24.6 จบต่ำกว่าประถมศึกษา จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 9.8 และจบสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.7 ส่วนใหญ่มารดาจบการศึกษาระดับประถมศึกษา จำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 34.7 รองลงมาจบระดับมัธยมศึกษา จำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 31.9 จบปริญญาตรี จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 18.2 จบต่ำกว่าประถมศึกษา จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 9.8 และจบสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 5.3 ส่วนใหญ่บิดามีอาชีพธุรกิจ ส่วนตัว จำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 33.7 รองลงมาเกษตรกรรม จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 24.2 .

อาชีพรับจ้าง จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 21.6 รัฐวิสาหกิจ จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 10.9 รับราชการ จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 8.1 และอื่นๆ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.4 ส่วนใหญ่มาตราอาชีพเกษตรกรรม จำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 34.0 รองลงมาธุรกิจส่วนตัว จำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 33.7 รับจ้าง จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 22.5 รัฐวิสาหกิจ จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 5.6 รับราชการ จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 3.9 และอื่นๆ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.4 รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของบิดา มาตรา ส่วนใหญ่สูงกว่า 20,000 บาท จำนวน 131 คน คิดเป็นร้อยละ 46.0 รองลงมา 15,001 – 20,000 บาท จำนวน 111 คน คิดเป็นร้อยละ 38.9 10,001 – 15,000 บาท จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 13.0 5,001 – 10,000 บาท จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.8 และต่ำกว่า 5,000 บาท จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.4 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจไม่เลือกเรียนสาขาวิชาการตลาดคณบบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

ตารางที่ 4.2 แสดงระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจไม่เลือกเรียนสาขาวิชาการตลาดคณบบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ในภาพรวม

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจไม่เลือก เรียนสาขาวิชาการตลาดคณบบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย	\bar{x}	SD.	ระดับปัจจัย ที่ส่งผลต่อ การตัดสินใจ
1. ด้านเจตคติต่อการเรียน	3.63	0.566	มาก
2. ด้านลักษณะงานและความก้าวหน้า	3.62	0.584	มาก
3. ด้านครอบครัวและคนรอบข้าง	3.48	0.652	ปานกลาง
4. ด้านหลักสูตร	3.50	0.678	ปานกลาง
รวม	3.56	0.511	มาก

จากตารางที่ 4.2 ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจไม่เลือกเรียนสาขาวิชาการตลาดคณบบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.56$, SD. = 0.511) เมื่อพิจารณารายด้าน พบร้า ด้านเจตคติในการเรียน และด้านลักษณะและความก้าวหน้า อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.63$, SD. = 0.566 และ $\bar{x} = 3.62$, SD. = 0.584) ส่วนด้านหลักสูตร และด้านครอบครัวและ คนรอบข้าง อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.50$, SD. = 0.678 และ $\bar{x} = 3.48$, SD. = 0.652) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.3 แสดงระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจไม่เลือกเรียนสาขาวิชาการตลาดคณบบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัชชัย ด้านเจตคติต่อการเรียน

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจไม่เลือกเรียนสาขาวิชาการตลาดคณบบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัชชัย	\bar{x}	SD.	ระดับปัจจัย ที่ส่งผลต่อ ¹ การตัดสินใจ
1. ไม่มีความสนใจในสาขาวิชาการตลาด	3.73	0.764	มาก
2. เรียนสาขาวิชาการตลาดทำงานทำยาก	3.76	0.792	มาก
3. เรียนสาขาวิชาการตลาดไม่สามารถนำความรู้มาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน	3.51	0.816	มาก
4. สาขาวิชาการตลาดไม่มีความมั่นคงในการทำงาน	3.59	0.816	มาก
5. มีความสนใจในสาขาวิชาที่กำลังศึกษาเรียน	3.68	0.840	มาก
6. บุคลิกภาพไม่เหมาะสมสมกับการเรียนสาขาวิชาการตลาด	3.64	0.839	มาก
7. สาขาวิชาการตลาดไม่ตรงกับอาชีพที่ต้องการ	3.55	0.853	มาก
8. ต้องการประกอบอาชีพอิสระที่มีรายได้สูง	3.60	0.827	มาก
รวม	3.63	0.566	มาก

จากตารางที่ 4.3 พบว่า แสดงระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจไม่เลือกเรียนสาขาวิชาการตลาดคณบบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัชชัย ด้านเจตคติต่อการเรียน อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.63$, SD. = 0.566) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ระดับความคิดเห็นที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือเรียนสาขาวิชาการตลาดทำงานทำยากอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.76$, SD. = 0.792) รองลงมาไม่มีความสนใจในสาขาวิชาการตลาด ($\bar{x} = 3.73$, SD. = 0.764) มีความสนใจในสาขาวิชาที่กำลังศึกษาเรียน ($\bar{x} = 3.68$, SD. = 0.840) บุคลิกภาพไม่เหมาะสมสมกับการเรียนสาขาวิชาการตลาด ($\bar{x} = 3.64$, SD. = 0.839) ต้องการประกอบอาชีพอิสระที่มีรายได้สูง ($\bar{x} = 3.60$, SD. = 0.827) สาขาวิชาการตลาดไม่มีความมั่นคงในการทำงาน ($\bar{x} = 3.59$, SD. = 0.816) สาขาวิชาการตลาดไม่ตรงกับอาชีพที่ต้องการ ($\bar{x} = 3.55$, SD. = 0.853) และเรียนสาขาวิชาการตลาดไม่สามารถนำความรู้มาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน ($\bar{x} = 3.51$, SD. = 0.816) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.4 แสดงระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจไม่เลือกเรียนสาขาวิชาการตลาด คณบบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ด้านลักษณะงานและความก้าวหน้า

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจไม่เลือกเรียนสาขาวิชาการตลาดคณบบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย	\bar{x}	SD.	ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจ
1. เรียนสาขาวิชาการตลาดจบไปแล้วไม่สามารถประกอบอาชีพได้หลากหลาย	3.51	0.850	มาก
2. ต้องการเรียนจบแล้วประกอบอาชีพเหมือน บิดามารดา	3.49	0.825	ปานกลาง
3. สาขาวิชาที่เลือกเรียนเมื่อจบแล้วทำงานทำง่าย เพราะเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน	3.71	0.684	มาก
4. สาขาวิชาที่เลือกเรียนสามารถสร้างงานได้ตนเอง	3.68	0.777	มาก
5. สาขาวิชาที่เลือกเรียน เมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วสามารถประกอบอาชีพอย่างมีเกียรติ	3.72	0.800	มาก
รวม	3.62	0.584	มาก

จากตารางที่ 4.4 พบรว่า แสดงระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจไม่เลือกเรียนสาขาวิชาการตลาด คณบบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ด้านลักษณะและความก้าวหน้า อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.62$, SD. = 0.584) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ระดับความคิดเห็นที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ สาขาวิชาที่ตนเองเลือกเรียนเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วสามารถประกอบอาชีพอย่างมีเกียรติ ($\bar{x} = 3.72$, SD. = 0.800) รองลงมาสาขาวิชาที่เลือกเรียนเมื่อจบแล้วทำงานทำง่าย เพราะเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน ($\bar{x} = 3.71$, SD. = 0.684) สาขาวิชาที่เลือกเรียนสามารถสร้างงานได้ตนเอง ($\bar{x} = 3.68$, SD. = 0.777) เรียนสาขาวิชาการตลาดจบไปแล้วไม่สามารถประกอบอาชีพได้หลากหลาย ($\bar{x} = 3.51$, SD. = 0.850) ส่วนระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจอยู่ในระดับปานกลาง คือต้องการเรียนจบแล้วประกอบอาชีพเหมือนบิดามารดา ($\bar{x} = 3.49$, SD. = 0.825) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.5 แสดงระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจไม่เลือกเรียนสาขาวิชาการตลาดคณบารธรรภกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลครุวิชัย ด้านครอบครัวและคนรอบข้าง

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจไม่เลือกเรียนสาขาวิชาการตลาดคณบารธรรภกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลครุวิชัย	\bar{x}	SD.	ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจ
1. ผู้ปกครองไม่สนับสนุนให้เรียนสาขาวิชาการตลาด	3.52	0.866	มาก
2. รุ่นพี่ไม่ให้คำปรึกษาในการเรียนในสาขาวิชาการตลาด	3.40	0.848	ปานกลาง
3. เห็นตัวอย่างรุ่นพี่ที่จบสาขาวิชาการตลาดไม่ประสบความสำเร็จด้านอาชีพและการงาน	3.41	0.807	ปานกลาง
4. ครู-อาจารย์ ในสถานศึกษาเดิมไม่แนะนำให้เรียนในสาขาวิชาการตลาด	3.50	0.862	ปานกลาง
5. ไม่มีเพื่อนเรียนสาขาวิชาการตลาด	3.58	0.891	มาก
6. ญาติไม่แนะนำให้เรียน เพราะได้ค่าแรงต่ำ	3.50	0.871	ปานกลาง
7. ไม่มีผู้อุปการะสนับสนุนค่าใช้จ่ายในการเรียน	3.46	0.815	ปานกลาง
รวม	3.48	0.652	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.5 พบร่วม แสดงระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจไม่เลือกเรียนสาขาวิชาการตลาดคณบารธรรภกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลครุวิชัย ด้านครอบครัวและคนรอบข้างอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.48$, SD. = 0.652) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ระดับความคิดเห็นที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ไม่มีเพื่อนเรียนสาขาวิชาการตลาด ($\bar{x} = 3.58$, SD. = 0.891) ผู้ปกครองไม่สนับสนุนให้เรียนสาขาวิชาการตลาด ($\bar{x} = 3.52$, SD. = 0.866) ครู-อาจารย์ ในสถานศึกษาเดิมไม่แนะนำให้เรียนในสาขาวิชาการตลาด และญาติไม่แนะนำให้เรียน เพราะได้ค่าแรงต่ำ ($\bar{x} = 3.50$, SD. = 0.862, 0.871) ไม่มีผู้อุปการะสนับสนุนค่าใช้จ่ายในการเรียน ($\bar{x} = 3.46$, SD. = 0.815) เห็นตัวอย่างรุ่นพี่ที่จบสาขาวิชาการตลาดไม่ประสบความสำเร็จด้านอาชีพและการงาน ($\bar{x} = 3.41$, SD. = 0.807) และรุ่นพี่ไม่ให้คำปรึกษาในการเรียนในสาขาวิชาการตลาด ($\bar{x} = 3.40$, SD. = 0.848) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.6 แสดงระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจไม่เลือกเรียนสาขาวิชาการตลาดคณบบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ด้านหลักสูตร

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจไม่เลือกเรียนสาขาวิชาการตลาดคณบบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย	\bar{x}	SD.	ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจ
1. หลักสูตรของสาขาวิชาไม่สอดคล้องกับเทคโนโลยีในปัจจุบัน	3.47	0.762	ปานกลาง
2. หลักสูตรไม่สนับสนุนการจัดการศึกษาให้นักศึกษาได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริงในสถานประกอบการ	3.50	0.749	ปานกลาง
3. หลักสูตรไม่มีการจัดทดสอบความรู้และทักษะอาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพ	3.53	0.785	มาก
รวม	3.48	0.678	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.6 พบร้า แสดงระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจไม่เลือกเรียนสาขาวิชาการตลาดคณบบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ด้านหลักสูตรอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.48$, SD. = 0.678) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ระดับความคิดเห็นที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ หลักสูตรไม่มีการจัดทดสอบความรู้และทักษะอาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพ ($\bar{x} = 3.53$, SD. = 0.785) หลักสูตรไม่สนับสนุนการจัดการศึกษาให้นักศึกษาได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริงในสถานประกอบการ ($\bar{x} = 3.50$, SD. = 0.749) หลักสูตรของสาขาวิชาไม่สอดคล้องกับเทคโนโลยีในปัจจุบัน ($\bar{x} = 3.47$, SD. = 0.762) ตามลำดับ

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลที่ส่งผลต่อการตัดสินใจไม่เลือกเรียนสาขาวิชาการตลาด
คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

ตารางที่ 4.7 เปรียบเทียบปัจจัยข้อมูลทั่วไปที่ส่งผลต่อการตัดสินใจไม่เลือกเรียนสาขาวิชาการตลาด
คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย จำแนกตามเพศของนักศึกษา

นักศึกษา	ผลการตัดสินใจไม่เลือกเรียนสาขาวิชาการตลาด					รวม
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
ชาย	0 (0%)	0 (0%)	396 (12.6%)	52 (18.2%)	3 (0%)	91 (31.9%)
หญิง	0 (0%)	2 (0.7%)	88 (30.9%)	100 (35.1%)	4 (1.4%)	194 (68.1%)
รวม	0 (0%)	2 (0.7%)	124 (43.5%)	152 (53.3%)	7 (2.5%)	285 (100.0%)

$\chi^2 = 2.165$

Sig. = 0.539

มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05*

จากตารางที่ 4.7 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์เพศของนักศึกษา กับ การตัดสินใจไม่เลือกเรียนสาขาวิชาการตลาด คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย โดยใช้สถิติโคสแคร์ทดสอบสมมติฐานที่ระดับความเชื่อมั่น 95% พบร่วม Sig. = 0.539 ซึ่งมากกว่า 0.05 หมายความว่า เพศของนักศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจไม่เลือกเรียนสาขาวิชาการตลาด คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ในด้านเจตคติต่อการเรียน ด้านลักษณะและความก้าวหน้า ด้านครอบครัว และคนรอบข้าง และด้านหลักสูตร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.8 เปรียบเทียบปัจจัยข้อมูลทั่วไปที่ส่งผลต่อการตัดสินใจไม่เลือกเรียนสาขาวิชาการตลาด คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย จำแนกตามจำนวนพื้นท้องที่กำลังศึกษาอยู่ในปัจจุบัน

จำนวนพื้นท้องที่กำลังศึกษาอยู่ ในปัจจุบัน	ผลการตัดสินใจไม่เลือกเรียนสาขาวิชาการตลาด						รวม
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด		
ไม่มี	0 (0%)	1 (0.4%)	20 (7.0%)	45 (15.8%)	0 (0%)	66 (23.2%)	
1 คน	0 (0%)	0 (0%)	45 (15.8%)	29 (10.2%)	2 (0.7%)	76 (26.7%)	
2 คน	0 (0%)	0 (0%)	44 (15.4%)	65 (22.8%)	5 (1.87%)	114 (40.0%)	
3 คน	0 (0%)	0 (0%)	14 (4.9%)	13 (4.6%)	0 (0%)	27 (9.5%)	
4 คน	0 (0%)	1 (0.4%)	1 (0.4%)	0 (0%)	0 (0%)	2 (0.7%)	
รวม	0 (0%)	2 (0.7%)	124 (43.5%)	152 (53.3%)	7 (2.5%)	285 (100.0%)	

$$\chi^2 = 91.019$$

$$\text{Sig.} = 0.00$$

มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05*

จากตารางที่ 4.8 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์จำนวนพื้นท้องที่กำลังศึกษาอยู่ในปัจจุบันกับการตัดสินใจไม่เลือกเรียนสาขาวิชาการตลาด คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย โดยใช้สถิติโคสแคร์ทดสอบสมมติฐานที่ระดับความเชื่อมั่น 95% พบว่า Sig. = 0.00 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่าจำนวนพื้นท้องที่กำลังศึกษาอยู่ในปัจจุบันมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจไม่เลือกเรียนสาขาวิชาการตลาด คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ในด้านเจตคติต่อการเรียน ด้านลักษณะและความก้าวหน้า ด้านครอบครัวและคนรอบข้าง และด้านหลักสูตร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.9 เปรียบเทียบปัจจัยข้อมูลทั่วไปที่ส่งผลต่อการตัดสินใจไม่เลือกเรียนสาขาวิชาการตลาด คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลครัวซ์ชัย จำแนกตามจำนวนสมาชิกในครอบครัว (รวมตนเอง)

จำนวนสมาชิกในครอบครัว (รวมตนเอง)	ผลการตัดสินใจไม่เลือกเรียนสาขาวิชาการตลาด						รวม
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด		
ไม่มีพี่น้อง	0 (0%)	1 (0.4%)	19 (6.7%)	47 (16.5%)	0 (0%)	67 (23.5%)	
2 - 4 คน	0 (0%)	0 (0%)	49 (17.2%)	31 (10.9%)	0 (0%)	80 (28.1%)	
5 - 6 คน	0 (0%)	1 (0.4%)	52 (18.2%)	72 (25.3%)	7 (2.5%)	132 (46.3%)	
มากกว่า 6 คน	0 (0%)	0 (0%)	4 (1.4%)	2 (0.4%)	0 (0%)	6 (2.1%)	
รวม	0 (0%)	2 (0.7%)	124 (43.5%)	152 (53.3%)	7 (2.5%)	285 (100.0%)	

$$\chi^2 = 27.124$$

$$\text{Sig.} = 0.001$$

มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05*

จากตารางที่ 4.9 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์จำนวนสมาชิกในครอบครัว (รวมตนเอง) กับการตัดสินใจไม่เลือกเรียนสาขาวิชาการตลาด คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลครัวซ์ชัย โดยใช้สถิติโคสแควร์ทดสอบสมมติฐานที่ระดับความเชื่อมั่น 95% พบว่า Sig. = 0.001 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่าจำนวนสมาชิกในครอบครัว (รวมตนเอง) มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจไม่เลือกเรียนสาขาวิชาการตลาด คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลครัวซ์ชัย ในด้านเจตคติต่อการเรียน ด้านลักษณะและความก้าวหน้า ด้านครอบครัวและคนรอบข้าง และด้านหลักสูตร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.10 เปรียบเทียบปัจจัยข้อมูลทั่วไปที่ส่งผลต่อการตัดสินใจไม่เลือกเรียนสาขาวิชาการตลาด คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย จำแนกตามระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมของนักศึกษา (จากสถานศึกษาเดิม)

ของนักศึกษา (จากสถานศึกษาเดิม)	ผลการตัดสินใจไม่เลือกเรียนสาขาวิชาการตลาด						รวม
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด		
ต่ำกว่า 1.50	0 (0%)	0 (0%)	0 (0%)	12 (4.2%)	0 (0%)	12 (4.2%)	
ระหว่าง 1.51 – 2.00	0 (0%)	0 (0%)	7 (2.5%)	6 (2.1%)	0 (0%)	13 (4.6%)	
ระหว่าง 2.01 – 2.50	0 (0%)	2 (0.7%)	36 (12.6%)	47 (16.5%)	0 (0%)	86 (29.8%)	
ระหว่าง 2.51 – 3.00	0 (0%)	0 (0%)	63 (22.1%)	47 (16.5%)	7 (2.5%)	117 (41.1%)	
ระหว่าง 3.01 – 3.50	0 (0%)	0 (0%)	11 (3.9%)	37 (13.0%)	0 (0%)	48 (16.8%)	
มากกว่า 3.50	0 (0%)	0 (0%)	7 (2.5%)	3 (1.1%)	0 (0%)	10 (3.5%)	
รวม	0 (0%)	2 (0.7%)	124 (43.5%)	152 (53.3%)	7 (2.5%)	285 (100.0%)	
$\chi^2 = 44.473$							
Sig. = 0.00							

มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05*

จากตารางที่ 4.10 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมของนักศึกษา (จากสถานศึกษาเดิม) กับการตัดสินใจไม่เลือกเรียนสาขาวิชาการตลาด คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย โดยใช้สถิติทดสอบสมมติฐานที่ระดับความเชื่อมั่น 95% พบร่วม Sig. = 0.00 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมของนักศึกษา (จากสถานศึกษาเดิม) มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจไม่เลือกเรียนสาขาวิชาการตลาด คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ในด้านเจตคติต่อการเรียน ด้านลักษณะและความก้าวหน้า ด้านครอบครัวและครอบครัว ข้าง และด้านหลักสูตร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.11 เปรียบเทียบปัจจัยข้อมูลทั่วไปที่ส่งผลต่อการตัดสินใจไม่เลือกเรียนสาขาวิชาการตลาด
คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย จำแนกตามสาขาวิชาที่นักศึกษากำลังศึกษาอยู่

สาขาวิชาที่นักศึกษา กำลังศึกษาอยู่	ผลการตัดสินใจไม่เลือกเรียนสาขาวิชาการตลาด					รวม	
	น้อยที่สุด	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มากที่สุด		
สาขาวิชาการบัญชี	0 (0%)	2 (0.7%)	25 (8.8%)	53 (18.6%)	0 (0%)	80 (4.2%)	
สาขาวิชาระบบสารสนเทศ	0 (0%)	0 (0%)	46 (16.1%)	24 (8.4%)	3 (1.1%)	73 (25.6%)	
สาขาวิชาการเงิน	0 (0%)	0 (0%)	0 (0%)	12 (4.2%)	1 (0.4%)	13 (4.6%)	
สาขาวิชาการจัดการทั่วไป	0 (0%)	0 (0%)	32 (11.2%)	23 (8.1%)	2 (0.7%)	57 (20.0%)	
สาขาวิชาการจัดการ	0 (0%)	0 (0%)	0 (0%)	20 (7.0%)	1 (0.4%)	21 (7.4%)	
อุตสาหกรรม	0 (0%)	0 (0%)	0 (0%)	21 (7.4%)	8 (2.8%)	0 (0%)	29 (10.2%)
สาขาวิชาการจัดการสำนักงาน	0 (0%)	0 (0%)	12 (4.2%)	0 (0%)	0 (0%)	12 (4.2%)	
มนุษย์	0 (0%)	2 (0.7%)	124 (43.5%)	152 (53.3%)	7 (2.5%)	285 (100.0%)	

$$\chi^2 = 77.045$$

$$\text{Sig.} = 0.00$$

มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05*

จากตารางที่ 4.11 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์สาขาวิชาที่นักศึกษากำลังศึกษาอยู่กับการตัดสินใจไม่เลือกเรียนสาขาวิชาการตลาด คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย โดยใช้สถิติโคสแควร์ทดสอบสมมติฐานที่ระดับความเชื่อมั่น 95% พบว่า Sig. = 0.00 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่าสาขาวิชาที่นักศึกษากำลังศึกษาอยู่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจไม่เลือกเรียนสาขาวิชาการตลาด คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ในด้านเจตคติต่อการเรียน ด้านลักษณะและความก้าวหน้า ด้านครอบครัวและคนรอบข้าง และด้านหลักสูตร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.12 เปรียบเทียบปัจจัยข้อมูลทั่วไปที่ส่งผลต่อการตัดสินใจไม่เลือกเรียนสาขาวิชาการตลาด คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลครัวซ์ จำแนกตามระดับการศึกษาเดิม

ระดับการศึกษาเดิม	ผลการตัดสินใจไม่เลือกเรียนสาขาวิชาการตลาด						รวม
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด		
มัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.6)	0 (0%)	1 (0.7%)	14 (8.8%)	14 (18.6%)	0 (0%)	29 (4.2%)	
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)	0 (0%)	0 (0%)	24 (16.1%)	19 (8.4%)	2 (1.1%)	42 (25.6%)	
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นสูง (ปวส.)	0 (0%)	1 (0%)	89 (0%)	119 (4.2%)	5 (0.4%)	13 (4.6%)	
รวม	0 (0%)	2 (0.7%)	124 (43.5%)	152 (53.3%)	7 (2.5%)	285 (100.0%)	

$\chi^2 = 6.816$

Sig. = 0.338

มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05*

จากตารางที่ 4.12 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระดับการศึกษาเดิมกับการตัดสินใจไม่เลือกเรียนสาขาวิชาการตลาด คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลครัวซ์ โดยใช้สถิติโคสแควร์ทดสอบสมมติฐานที่ระดับความเชื่อมั่น 95% พนว่า Sig. = 0.338 ซึ่งมากกว่า 0.05 หมายความว่าระดับการศึกษาเดิมไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจไม่เลือกเรียนสาขาวิชาการตลาด คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลครัวซ์ ในด้านเจตคติต่อการเรียน ด้านลักษณะและความก้าวหน้า ด้านครอบครัวและครอบครัว และด้านหลักสูตร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.13 เปรียบเทียบปัจจัยข้อมูลทั่วไปที่ส่งผลต่อการตัดสินใจไม่เลือกเรียนสาขาวิชาการตลาด คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลครุวิชัย จำแนกตามสถานะภาพของบิดามารดา

สถานะภาพของบิดามารดา	ผลการตัดสินใจไม่เลือกเรียนสาขาวิชาการตลาด					
	น้อยที่สุด กลาง	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มากที่สุด	รวม
อยู่ด้วยกัน	0 (0%)	2 (0.7%)	106 (37.2%)	133 (46.7%)	7 (2.5%)	248 (87.0%)
แยกกันอยู่	0 (0%)	0 (0%)	10 (3.5%)	13 (4.6%)	0 (0%)	23 (8.1%)
อย่ารัก	0 (0%)	0 (0%)	5 (1.8%)	5 (1.8%)	0 (0%)	10 (3.5%)
อื่นๆ	0 (0%)	0 (0%)	3 (1.1%)	1 (0.4%)	0 (0%)	4 (1.4%)
รวม	0 (0%)	2 (0.7%)	124 (43.5%)	152 (53.3%)	7 (2.5%)	285 (100.0%)

$\chi^2 = 3.056$

Sig. = 0.962

มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05*

จากตารางที่ 4.13 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์สถานะภาพของบิดามารดา กับ การตัดสินใจไม่เลือก เรียนสาขาวิชาการตลาด คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลครุวิชัย โดยใช้สถิติโคสแควร์ ทดสอบสมมติฐานที่ระดับความเชื่อมั่น 95% พบร่วม Sig. = 0.962 ซึ่งมากกว่า 0.05 หมายความว่า สถานะภาพของบิดามารดาไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจไม่เลือกเรียนสาขาวิชาการตลาด คณะ บริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลครุวิชัย ในด้านเจตคติต่อการเรียน ด้านลักษณะและ ความก้าวหน้า ด้านครอบครัวและครอบครัว ข้าง และด้านหลักสูตร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.14 เปรียบเทียบปัจจัยข้อมูลทั่วไปที่ส่งผลต่อการตัดสินใจไม่เลือกเรียนสาขาวิชาการตลาด
คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลคริวชัย จำแนกตามสถานะภาพของครอบครัว

สถานะภาพของครอบครัว	ผลการตัดสินใจไม่เลือกเรียนสาขาวิชาการตลาด					
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	รวม
บิดา มารดา มีชีวิตอยู่ทั้ง 2 คน	0 (0%)	1 (0.4%)	115 (40.4%)	145 (50.9%)	5 (1.8%)	266 (93.3%)
ถึงแก่กรรมทั้ง 2 คน	0 (0%)	0 (0%)	0 (0%)	2 (0.7%)	2 (0.7%)	4 (1.4%)
บิดาถึงแก่กรรม	0 (0%)	1 (0.4%)	4 (1.4%)	3 (1.1%)	0 (0%)	8 (2.8%)
มารดาถึงแก่กรรม	0 (0%)	0 (0%)	5 (1.8%)	2 (0.7%)	0 (0%)	7 (2.5%)
รวม	0 (0%)	2 (0.7%)	124 (43.5%)	152 (53.3%)	7 (2.5%)	285 (100.0%)

$\chi^2 = 58.224$

Sig. = 0.00

มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05*

จากตารางที่ 4.14 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์สถานะภาพของครอบครัวกับการตัดสินใจไม่เลือกเรียนสาขาวิชาการตลาด คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลคริวชัย โดยใช้สถิติไคสแควร์ทดสอบสมมติฐานที่ระดับความเชื่อมั่น 95% พบร่วม Sig. = 0.00 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า สถานะภาพของครอบครัวมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจไม่เลือกเรียนสาขาวิชาการตลาด คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลคริวชัย ในด้านเจตคติต่อการเรียน ด้านลักษณะและความก้าวหน้า ด้านครอบครัวและคนรอบข้าง และด้านหลักสูตร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.15 เปรียบเทียบปัจจัยข้อมูลทั่วไปที่ส่งผลต่อการตัดสินใจไม่เลือกเรียนสาขาวิชาการตลาด
คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลครัวซ์ชัย จำแนกตามปัจจุบันนักศึกษาพักอาศัยอยู่กับ
ใคร

ปัจจุบันนักศึกษาพักอาศัย อยู่กับใคร	ผลการตัดสินใจไม่เลือกเรียนสาขาวิชาการตลาด						รวม
	น้อยที่สุด	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มากที่สุด		
บิดา - มารดา	0 (0%)	1 (0.4%)	79 (27.7%)	68 (23.9%)	2 (0.7%)	150 (52.6%)	
บิดา	0 (0%)	0 (0%)	9 (3.2%)	16 (5.6%)	2 (0.7%)	27 (9.5%)	
มารดา	0 (0%)	0 (0%)	21 (7.4%)	30 (10.5%)	0 (0%)	51 (17.9%)	
ญาติ	0 (0%)	1 (0.4%)	15 (5.3%)	38 (13.3%)	3 (1.1%)	57 (20.0%)	
รวม	0 (0%)	2 (0.7%)	124 (43.5%)	152 (53.3%)	7 (2.5%)	285 (100.0%)	

$\chi^2 = 19.632$

Sig. = 0.020

มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05*

จากตารางที่ 4.15 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ปัจจุบันนักศึกษาพักอาศัยอยู่กับใครกับการ
ตัดสินใจไม่เลือกเรียนสาขาวิชาการตลาด คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลครัวซ์ชัย โดยใช้
สถิติโคสแควร์ทดสอบสมมติฐานที่ระดับความเชื่อมั่น 95% พบร่วม Sig. = 0.020 ซึ่งน้อยกว่า 0.05
หมายความว่าปัจจุบันนักศึกษาพักอาศัยอยู่กับใครมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจไม่เลือกเรียนสาขาวิชา
การตลาด คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลครัวซ์ชัย ในด้านเจตคติต่อการเรียน ด้าน
ลักษณะและความก้าวหน้า ด้านครอบครัวและครอบครัว แล้วด้านหลักสูตร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.16 เปรียบเทียบปัจจัยข้อมูลทั่วไปที่ส่งผลต่อการตัดสินใจไม่เลือกเรียนสาขาวิชาการตลาด
คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลครัวชัย จำแนกตามระดับการศึกษาสูงสุดของบิดา

ระดับการศึกษาสูงสุด ของบิดา	ผลการตัดสินใจไม่เลือกเรียนสาขาวิชาการตลาด					
	น้อยที่สุด	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มากที่สุด	รวม
ต่ำกว่าประถมศึกษา	0 (0%)	1 (0.4%)	20 (7.0%)	7 (2.5%)	0 (0%)	28 (9.8%)
ประถมศึกษา	0 (0%)	1 (0.4%)	47 (16.5%)	54 (18.9%)	5 (1.8%)	107 (37.5%)
มัธยมศึกษา	0 (0%)	0 (0%)	35 (12.3%)	41 (14.4%)	2 (0.7%)	78 (27.4%)
ปริญญาตรี	0 (0%)	0 (0%)	20 (7.0%)	50 (17.5%)	0 (1.1%)	70 (24.6%)
สูงกว่าปริญญาตรี	0 (0%)	0 (0%)	2 (0.7%)	0 (0%)	0 (0%)	2 (0.7%)
รวม	0 (0%)	2 (0.7%)	124 (43.5%)	152 (53.3%)	7 (2.5%)	285 (100.0%)

$$\chi^2 = 28.885$$

$$\text{Sig.} = 0.004$$

มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05*

จากตารางที่ 4.16 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระดับการศึกษาสูงสุดของบิดากับการตัดสินใจไม่เลือกเรียนสาขาวิชาการตลาด คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลครัวชัย โดยใช้สถิติโคสแควร์ทดสอบสมมติฐานที่ระดับความเชื่อมั่น 95% พบร่วม Sig. = 0.004 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า ระดับการศึกษาสูงสุดของบิดามีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจไม่เลือกเรียนสาขาวิชาการตลาด คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลครัวชัย ในด้านเจตคติต่อการเรียน ด้านลักษณะและความก้าวหน้า ด้านครอบครัวและคนรอบข้าง และด้านหลักสูตร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.17 เปรียบเทียบปัจจัยข้อมูลทั่วไปที่ส่งผลต่อการตัดสินใจไม่เลือกเรียนสาขาวิชาการตลาด
คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลครุวิชัย จำแนกตามระดับการศึกษาสูงสุดของมารดา

ระดับการศึกษาสูงสุด ของมารดา	ผลการตัดสินใจไม่เลือกเรียนสาขาวิชาการตลาด					
	น้อยที่สุด	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มากที่สุด	รวม
ต่ำกว่าประถมศึกษา	0 (0%)	0 (0%)	20 (7.0%)	8 (2.8%)	0 (0%)	28 (9.8%)
ประถมศึกษา	0 (0%)	0 (0%)	48 (16.8%)	48 (16.8%)	3 (1.1%)	99 (34.7%)
มัธยมศึกษา	0 (0%)	2 (0.7%)	39 (13.7%)	48 (16.8%)	2 (0.7%)	91 (31.9%)
ปริญญาตรี	0 (0%)	0 (0%)	14 (4.9%)	36 (12.6%)	2 (0.7%)	52 (18.2%)
สูงกว่าปริญญาตรี	0 (0%)	0 (0%)	3 (1.1%)	12 (4.2%)	0 (0%)	15 (5.3%)
รวม	0 (0%)	2 (0.7%)	124 (43.5%)	152 (53.3%)	7 (2.5%)	285 (100.0%)

$$\chi^2 = 24.794$$

$$\text{Sig.} = 0.016$$

มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05*

จากตารางที่ 4.17 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระดับการศึกษาสูงสุดของมารดา กับการตัดสินใจไม่เลือกเรียนสาขาวิชาการตลาด คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลครุวิชัย โดยใช้สถิติค่าสแควร์ทดสอบสมมติฐานที่ระดับความเชื่อมั่น 95% พบร่วม Sig. = 0.016 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า ระดับการศึกษาสูงสุดของมารดา มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจไม่เลือกเรียนสาขาวิชาการตลาด คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลครุวิชัย ในด้านเจตคติต่อการเรียน ด้านลักษณะและ ความก้าวหน้า ด้านครอบครัวและคนรอบข้าง และด้านหลักสูตร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.18 เปรียบเทียบปัจจัยข้อมูลทั่วไปที่ส่งผลต่อการตัดสินใจไม่เลือกเรียนสาขาวิชาการตลาด
คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลครุวิชัย จำแนกตามอาชีพของบิดา

อาชีพของบิดา	ผลการตัดสินใจไม่เลือกเรียนสาขาวิชาการตลาด					
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	รวม
รับราชการ	0 (0%)	0 (0%)	5 (1.8%)	18 (6.3%)	0 (0%)	23 (8.1%)
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	0 (0%)	0 (0%)	10 (3.5%)	21 (7.4%)	0 (1.1%)	31 (10.9%)
ธุรกิจส่วนตัว	0 (0%)	1 (0.4%)	40 (14.0%)	55 (19.3%)	0 (0%)	96 (33.7%)
รับจ้าง	0 (0%)	0 (0%)	28 (9.8%)	27 (9.5%)	7 (2.5%)	62 (21.8%)
เกษตรกรรม	0 (0%)	0 (0%)	38 (13.3%)	31 (10.9%)	0 (0%)	69 (24.2%)
อื่นๆ	0 (0%)	1 (0.4%)	3 (1.1%)	0 (0%)	0 (0%)	4 (1.4%)
รวม	0 (0%)	2 (0.7%)	124 (43.5%)	152 (53.3%)	7 (2.5%)	285 (100.0%)
$\chi^2 = 75.169$						
Sig. = 0.00						

มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05*

จากตารางที่ 4.18 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์อาชีพของบิดากับการตัดสินใจไม่เลือกเรียนสาขาวิชาการตลาด คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลครุวิชัย โดยใช้สถิติทดสอบสมมติฐานที่ระดับความเชื่อมั่น 95% พบร่วม Sig. = 0.00 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่าอาชีพของบิดา มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจไม่เลือกเรียนสาขาวิชาการตลาด คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคลครุวิชัย ในด้านเจตคติต่อการเรียน ด้านลักษณะและความก้าวหน้า ด้านครอบครัวและครอบครัว ข้าง และด้านหลักสูตร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.19 เปรียบเทียบปัจจัยข้อมูลทั่วไปที่ส่งผลต่อการตัดสินใจไม่เลือกเรียนสาขาวิชาการตลาด
คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลครุวิชัย จำแนกตามอาชีพของมารดา

อาชีพของมารดา	ผลการตัดสินใจไม่เลือกเรียนสาขาวิชาการตลาด					รวม
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
รับราชการ	0 (0%)	0 (0%)	5 (1.8%)	6 (2.1%)	0 (0%)	11 (3.9%)
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	0 (0%)	0 (0%)	6 (2.1%)	10 (3.5%)	0 (0%)	16 (5.6%)
ธุรกิจส่วนตัว	0 (0%)	0 (0%)	35 (12.3%)	61 (21.4%)	0 (0%)	96 (33.7%)
รับจ้าง	0 (0%)	1 (0%)	28 (9.8%)	30 (10.5%)	5 (1.8%)	64 (22.5%)
เกษตรกรรม	0 (0%)	1 (0.4%)	49 (17.2%)	45 (15.8%)	2 (0.7%)	97 (34.0%)
อื่นๆ	0 (0%)	1 (0.4%)	0 (0%)	0 (0%)	0 (0%)	1 (0.4%)
รวม	0 (0%)	2 (0.7%)	124 (43.5%)	152 (53.3%)	7 (2.5%)	285 (100.0%)

$\chi^2 = 19.388$

Sig. = 0.197

มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05*

จากตารางที่ 4.19 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์อาชีพของมารดา กับ การตัดสินใจไม่เลือกเรียนสาขาวิชาการตลาด คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลครุวิชัย โดยใช้สถิติโคสแควร์ทดสอบสมมติฐานที่ระดับความเชื่อมั่น 95% พบว่า Sig. = 0.197 ซึ่งมากกว่า 0.05 หมายความว่าอาชีพของมารดาไม่มีความสัมพันธ์กับ การตัดสินใจไม่เลือกเรียนสาขาวิชาการตลาด คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลครุวิชัย ในด้านเจตคติต่อการเรียน ด้านลักษณะและความก้าวหน้า ด้านครอบครัว และคนรอบข้าง และด้านหลักสูตร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.20 เปรียบเทียบปัจจัยข้อมูลทั่วไปที่ส่งผลต่อการตัดสินใจไม่เลือกเรียนสาขาวิชาการตลาด คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย จำแนกตามบิดา – มารดา มีรายได้รวมกันเฉลี่ยต่อเดือน

บิดา – มารดา มีรายได้รวมกันเฉลี่ยต่อเดือน	ผลการตัดสินใจไม่เลือกเรียนสาขาวิชาการตลาด						รวม
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด		
ต่ำกว่า 5,000 บาท	0 (0%)	0 (0%)	0 (0%)	1 (0.4%)	0 (0%)	1 (0.4%)	1
5,001 – 10,000 บาท	0 (0%)	0 (0%)	2 (0.7%)	3 (1.1%)	0 (0%)	5 (1.8%)	5
10,001 – 15,000 บาท	0 (0%)	1 (0.4%)	21 (7.4%)	15 (5.3%)	0 (0%)	37 (13.0%)	37
15,001 – 20,000 บาท	0 (0%)	1 (0.4%)	53 (18.6%)	52 (18.2%)	5 (1.8%)	111 (38.9%)	111
สูงกว่า 20,000 บาท	0 (0%)	0 (0%)	48 (16.8%)	81 (28.4%)	2 (0.7%)	131 (46.0%)	131
รวม	0 (0%)	2 (0.7%)	124 (43.5%)	152 (53.3%)	7 (2.5%)	285 (100.0%)	285
$\chi^2 = 14.604$							
Sig. = 0.264							

มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05*

จากตารางที่ 20 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์บิดา – มารดา มีรายได้รวมกันเฉลี่ยต่อเดือนกับการตัดสินใจไม่เลือกเรียนสาขาวิชาการตลาด คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย โดยใช้สถิติโคสแควร์ทดสอบสมมติฐานที่ระดับความเชื่อมั่น 95% พบว่า Sig. = 0.264 ซึ่งมากกว่า 0.05 หมายความว่าบิดา – มารดา มีรายได้รวมกันเฉลี่ยต่อเดือนไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจไม่เลือกเรียนสาขาวิชาการตลาด คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ในด้านเจตคติต่อการเรียนด้านลักษณะและความก้าวหน้า ด้านครอบครัวและคนรอบข้าง และด้านหลักสูตร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 285 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 194 คน มีพื้นังที่กำลังศึกษาอยู่ 2 คน จำนวน 114 มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 3 – 6 คน จำนวน 132 คน มีระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมระหว่าง 2.51 – 3.00 จำนวน 117 คน ศึกษาอยู่สาขาวิชาการบัญชี จำนวน 80 คน จบการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) จำนวน 214 คน บิดามารดาอยู่ด้วยกัน จำนวน 248 คน และบิดา มารดา มีชีวิตอยู่ทั้ง 2 คน จำนวน 266 คน นักศึกษาพักอาศัยอยู่กับบิดามารดา จำนวน 150 คน บิดาจบการศึกษาระดับประถมศึกษา จำนวน 107 คน มารดาจบการศึกษาระดับประถมศึกษา จำนวน 99 คน บิดามีอาชีพธุรกิจส่วนตัว จำนวน 96 คน มารดาอาชีพเกษตรกรรม จำนวน 97 คน รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของบิดามารดา ส่วนใหญ่สูงกว่า 20,000 บาท จำนวน 131 คน

2. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจไม่เลือกเรียนสาขาวิชาการตลาดคณบบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลครีวิชัย

ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจไม่เลือกเรียนสาขาวิชาการตลาดคณบบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลครีวิชัย ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.56$, SD. = 0.511) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านเจตคติในการเรียน และด้านลักษณะและความก้าวหน้า อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.63$, SD. = 0.566 และ $\bar{x} = 3.62$, SD. = 0.584) ส่วนด้านหลักสูตร และด้านครอบครัวและคนรอบข้าง อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.50$, SD. = 0.678 และ $\bar{x} = 3.48$, SD. = 0.652)

ด้านเจตคติต่อการเรียน ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจไม่เลือกเรียนสาขาวิชาการตลาดคณบบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลครีวิชัย อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.63$, SD. = 0.566) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ระดับความคิดเห็นที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือเรียนสาขาวิชาการตลาดทำงานทำยากอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.76$, SD. = 0.792) รองลงมาไม่มีความสนใจในสาขาวิชาการตลาด ($\bar{x} = 3.73$, SD. = 0.764) มีความสนใจในสาขาวิชาที่กำลังศึกษาเรียน ($\bar{x} = 3.68$, SD. = 0.840) บุคลิกภาพไม่เหมาะสมกับการเรียนสาขาวิชาการตลาด ($\bar{x} = 3.64$, SD. = 0.839) ต้องการประกอบอาชีพอิสระที่มีรายได้สูง ($\bar{x} = 3.60$, SD. = 0.827) สาขาวิชาการตลาดไม่มีความมั่นคงในการทำงาน ($\bar{x} = 3.59$, SD. = 0.816) สาขาวิชาการตลาดไม่ตรงกับอาชีพที่ต้องการ ($\bar{x} = 3.55$, SD. = 0.853) และเรียนสาขาวิชาการตลาดไม่สามารถนำความรู้มาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน ($\bar{x} = 3.51$, SD. = 0.816)

ด้านลักษณะงานและความก้าวหน้า ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจไม่เลือกเรียนสาขาวิชาการตลาด คณบบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลครีวิชัย อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.62$, SD. = 0.584) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ระดับความคิดเห็นที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือสาขาวิชา

ที่ตนเองเลือกเรียนมีสำเร็จการศึกษาแล้วสามารถประกอบอาชีพอย่างมีเกียรติ ($\bar{x} = 3.72$, SD. = 0.800) รองลงมาสาขาวิชาที่เลือกเรียนเมื่อจบแล้วหางานทำง่ายเพราเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน ($\bar{x} = 3.71$, SD. = 0.684) สาขาวิชาที่เลือกเรียนสามารถสร้างงานได้ดีตามอง ($\bar{x} = 3.68$, SD. = 0.777) เรียนสาขาวิชาการตลาดจบไปแล้วไม่สามารถประกอบอาชีพได้หลากหลาย ($\bar{x} = 3.51$, SD. = 0.850) ส่วนระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจอยู่ในระดับปานกลาง คือต้องการเรียนจบแล้วประกอบอาชีพเหมือนบิดา-มารดา ($\bar{x} = 3.49$, SD. = 0.825)

ด้านครอบครัวและคนรอบข้าง ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจไม่เลือกเรียนสาขาวิชาการตลาด คณบบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.48$, SD. = 0.652) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ระดับความคิดเห็นที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ไม่มีเพื่อนเรียนสาขาวิชาการตลาด ($\bar{x} = 3.58$, SD. = 0.891) ผู้ปกครองไม่สนับสนุนให้เรียนสาขาวิชาการตลาด ($\bar{x} = 3.52$, SD. = 0.866) ครู-อาจารย์ ในสถานศึกษาเดิมไม่แนะนำให้เรียนในสาขาวิชาการตลาด และญาติไม่แนะนำให้เรียนเพราะได้ค่าแรงต่ำ ($\bar{x} = 3.50$, SD. = 0.862, 0.871) ไม่มีผู้อุปการะสนับสนุนค่าใช้จ่ายในการเรียน ($\bar{x} = 3.46$, SD. = 0.815) เห็นตัวอย่างรุ่นพี่ที่จบสาขาวิชาการตลาดไม่ประสบความสำเร็จด้านอาชีพและการงาน ($\bar{x} = 3.41$, SD. = 0.807) และรุ่นพี่ไม่ให้คำปรึกษาในการเรียนในสาขาวิชาการตลาด ($\bar{x} = 3.40$, SD. = 0.848)

ด้านหลักสูตร ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจไม่เลือกเรียนสาขาวิชาการตลาด คณบบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.48$, SD. = 0.678) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ระดับความคิดเห็นที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ หลักสูตรไม่มีการจัดทดสอบความรู้และทักษะอาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพ ($\bar{x} = 3.53$, SD. = 0.785) หลักสูตรไม่สนับสนุนการจัดการศึกษาให้นักศึกษาได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริงในสถานประกอบการ ($\bar{x} = 3.50$, SD. = 0.749) หลักสูตรของสาขาวิชาไม่สอดคล้องกับเทคโนโลยีในปัจจุบัน ($\bar{x} = 3.47$, SD. = 0.762)

3. เปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลที่ส่งผลต่อการตัดสินใจไม่เลือกเรียนสาขาวิชาการตลาด คณบบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

เมื่อเปรียบเทียบความสัมพันธ์ โดยใช้สถิติโคสแคร์ (Chi-square) พบร้า จำนวนพื้นที่กำลังศึกษาอยู่ในปัจจุบัน จำนวนสมาชิกในครอบครัว (รวมตนเอง) ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมของนักศึกษา (จากสถานศึกษาเดิม) สาขาวิชาที่นักศึกษากำลังศึกษา สถานะภาพของครอบครัวปัจจุบันนักศึกษาพักอาศัยอยู่กับใคร ระดับการศึกษาสูงสุดของบิดา ระดับการศึกษาสูงสุดของมารดา และอาชีพของบิดา มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจไม่เลือกเรียนสาขาวิชาการตลาด คณบบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ทั้ง 4 ด้าน คือด้านเจตคติต่อการเรียน ด้านลักษณะและความก้าวหน้า ด้านครอบครัวและคนรอบข้าง และด้านหลักสูตร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

อภิปรายผล

ด้านเจตคติต่อการเรียน ใน การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจไม่เลือกเรียนสาขา การตลาดคณบบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลครัวชัย อยู่ในระดับมากคือ เรียนสาขา การตลาดทางงานทำยาก ไม่มีความสนใจในสาขาวิชาการตลาด มีความนัดในสาขาวิชาที่กำลังศึกษา เรียน บุคลิกภาพไม่เหมาะสมกับการเรียนสาขาวิชาการตลาด ต้องการประกอบอาชีพอิสระที่มีรายได้สูง สาขาวิชาการตลาดไม่มีความมั่นคงในการทำงาน สาขาวิชาการตลาดไม่ตรงกับอาชีพที่ และเรียนสาขา การตลาดไม่สามารถนำความรู้มาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน ซึ่ง วุฒิชัย จำนง (อ้างถึงใน พิศิษฐ์ ชูตา ลัด. 2554) ได้กล่าวไว้ว่า การที่มนุษย์จะเลือกรหอตัดสินใจกระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดนั้นมีสาเหตุหรือ แรงจูงใจโดยอาศัยเหตุผลและปัจจัยหลายๆ อย่างประกอบกัน มิได้เกิดจากเพียงปัจจัยเดียวโดยที่ บุคคลนั้นจะต้องมีความคาดหวัง ดังต่อไปนี้ ผลตอบแทนที่ได้รับ ความพอใจและความไม่พอใจต่อ ผลตอบแทนที่ได้รับและผลตอบแทนที่ได้รับเมื่อเปรียบเทียบกับผู้อื่น

ด้านลักษณะงานและความก้าวหน้า ใน การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจไม่เลือกเรียน สาขาวิชาการตลาดคณบบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลครัวชัย อยู่ในระดับมากคือ สาขาวิชาที่ตนเองเลือกเรียนเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วสามารถประกอบอาชีพอย่างมีเกียรติ สาขาวิชาที่ เลือกเรียนเมื่อจบแล้วทำงานทำง่าย เพราะเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน สาขาวิชาที่เลือกเรียน สามารถสร้างงานได้ดี แต่ก็ต้องทำงานที่ต้องการของตลาดแรงงาน แล้วหาจ้างงานที่ต้องการของตลาดแรงงาน ให้ได้ หลากหลาย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ประยงค์ วิเศษวงศ์ (2554) พบว่าสาขาวิชาที่เลือกเรียน เมื่อจบแล้วทำงานทำง่าย เพราะเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน สาขาวิชาที่เลือกเรียน เมื่อสำเร็จ การศึกษาแล้วสามารถประกอบอาชีพอย่างมีเกียรติ มีความมั่นคงในการประกอบอาชีพสาขาวิชาที่ เลือกเรียนสามารถสร้างงาน และสอดคล้องกับงานวิจัยของเพ็ญศรี จินดาศักดิ์ (2535) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัด ชลบุรี พบร่วมกับค่านิยมในอาชีพทุกด้าน มีความสัมพันธ์กับการเลือกอาชีพของนักเรียน โดยนักเรียนส่วน ใหญ่ให้ความสำคัญด้านความมั่นคงในอาชีพสูงสุดและค่านิยมในอาชีพของนักเรียนเปลี่ยนจากการมี รายได้สูง ความก้าวหน้าความมีเกียรติซึ่งสืบทอดมาเป็นความมั่นคงของอาชีพแทน

ด้านครอบครัวและคนรอบข้าง ใน การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจไม่เลือกเรียนสาขา การตลาดคณบบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลครัวชัย อยู่ในระดับมากคือ ไม่มีเพื่อน เรียนสาขาวิชาการตลาด และผู้ปกครองไม่สนับสนุนให้เรียนสาขาวิชาการตลาด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พิศิษฐ์ ชูตาลัด (2554) พบร่วมกับค่านิยมในอาชีพสูงสุดและค่านิยมในอาชีพของนักเรียน ให้ความสำคัญด้านความมั่นคงในอาชีพสูงสุดและค่านิยมในอาชีพของนักเรียนเปลี่ยนจากการมี รายได้สูง ความก้าวหน้าความมีเกียรติซึ่งสืบทอดมาเป็นความมั่นคงของอาชีพแทน

ด้านหลักสูตร ในการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจไม่เลือกเรียนสาขาวิชาการตลาดคณบ
บริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย อยู่ในระดับมากคือ หลักสูตรไม่มีการจัด
ทดสอบความรู้และทักษะอาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

ในการวิจัยครั้งนี้มีข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ ดังนี้

1. ทำให้สาขาวิชาการตลาดทราบข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันของสาขาวิชาที่ทำให้นักศึกษา
เลือกศึกษาต่อในสาขาวิชามีจำนวนน้อยลง เพื่อนำไปใช้ในการปรับปรุงหลักสูตรในอนาคต
2. ทำให้สาขาวิชาทราบจุดอ่อนของตนเอง และนำไปวางแผนเพื่อประชาสัมพันธ์ให้นักศึกษาใน
ปีถัดไป สนใจที่จะศึกษาต่อในสาขาวิชาการตลาด

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ควรมีการใช้แบบสอบถามควบคู่กับการสัมภาษณ์ และรวมถึงมี
ข้อคำถามปลายเปิด เพื่อให้ผู้ตอบได้แสดงความคิดเห็นหรือมีส่วนร่วม
2. ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับผู้สำเร็จการศึกษาสาขาวิชาการตลาด ว่าเมื่อจบไปแล้วสามารถนำ
ความรู้หรือประสบการณ์ที่ได้จากการเรียนมาประยุกต์ใช้ได้มาน้อยเพียงใด และต้องการอย่าง
หลักสูตรมีการเพิ่มเติมเปลี่ยนแปลงอย่างไร เพื่อนำมาใช้ในการปรับปรุงหลักสูตร

บรรณานุกรม

- จินตนา สายทองคำ. (2539). การศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาต่อและไม่ศึกษาต่อของนักศึกษาวิทยาลัยนานาชาติ. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาอุดมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทองหล่อ นาคหอม. (2535). แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนิสิตวิชาเอกบริหารการศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาอุดมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธีระพงษ์ พึงพา. (2556). การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจไม่เลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสุโขทัย ในสถานศึกษาสังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดสุโขทัย. ปริญญาครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารอุตสาหกรรมมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.
- บุญชุม ศรีสะคาด. (2535). การวิจัยเบื้องต้น. สำนักพิมพ์สุวิรยาสารส์.
- ประยงค์ วิเศษวงศ์. (2554). ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจไม่เลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพแผนกวิชาโลหะการ ในสถานศึกษาสังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดสุรินทร์. ปริญญาครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารอุตสาหกรรมมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.
- พิศิษฐ์ ชูตalaด. (2554). ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจไม่เลือกเรียนสาขาวิชาโลหะการของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 ประเภทช่างอุตสาหกรรม กรณีศึกษาวิทยาลัยเทคนิคบุรีรัมย์. ปริญญาครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารอุตสาหการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.
- เพ็ญศรี จันดาศักดิ์. (2535). การศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดชลบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิทยาเขตปราสาณมิตร.
- วินัย แก่นจันทร์. (2546). การศึกษาสาเหตุการไม่เลือกศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สายอาชีวศึกษาในทัศนะของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายปีที่ 4 สายสามัญ กรณีศึกษา : โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 และเขต 2. ปริญญาครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารอาชีวะและเทคนิคศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- สิทธิมนต์ กาญจนบุตร. (2546). ทัศนคติในการไม่เลือกศึกษาต่อในหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรม บัณฑิตสาขาวิชาบริหารเครื่องกล คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ. ปริญญาครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารอาชีวะและเทคนิคศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- เสวภา สมจิต. (2540). การตัดสินใจเลือกเรียนวิชาชีพหลักสูตรระยะสั้น โรงเรียนผู้ใหญ่พระตำแหน่งสวนกุหลาบ (วิทยาลัยในรัง). วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตร์มหาบัณฑิตสาขาวิชากรรมศาสตร์ศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

แสง รัตนมงคลมาศ. (2537). “องค์การ การนำ การตัดสินใจ” เอกสารประกอบการเรียนการสอนวิชาการจัดการทางพัฒนาสังคม. สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

แบบสอบตามเพื่อการวิจัย
เรื่อง
เหตุปัจจัยที่ส่งผลต่อนักศึกษาที่ไม่เลือกศึกษาต่อในสาขาวิชาการตลาด

คำชี้แจง

1. แบบสอบตามฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อนักศึกษาที่ไม่เลือกศึกษาต่อในสาขาวิชาการตลาด คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลครัววิชัย สงขลา และเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกไม่เลือกศึกษาต่อในสาขาวิชาการตลาด คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลครัววิชัย สงขลา

2. แบบสอบตามแบ่งเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

ตอนที่ 2 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจไม่เลือกเรียนสาขาวิชาการตลาด คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลครัววิชัย สงขลา

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ขอความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบตามทุกข้อตามความเป็นจริงความคิดเห็นของท่านผู้วิจัยจะเก็บรักษาเป็นความลับ โดยนำไปวิเคราะห์และประมวลผล แล้วนำเสนอในภาพรวมเพื่อใช้ประโยชน์ สำหรับการวิจัยเท่านั้น จึงไม่มีผลกระทบใดๆ ต่อท่าน

ขอขอบพระคุณอย่างสูงในการให้ความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบตาม

คณะผู้วิจัย

คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลครัววิชัย

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงใน หน้าข้อความที่ตรงกับสถานภาพที่เป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่านมากที่สุด

1. เพศของนักศึกษา

1. ชาย 2. หญิง

2. จำนวนพี่น้องที่กำลังศึกษาอยู่ในปัจจุบัน

1. ไม่มี 2. 1 คน 3. 2 คน 4. 3 คน 5. 4 คน
 6. 5 คน 7. มากกว่า 5 คน

3. จำนวนสมาชิกในครอบครัว (รวมตนเอง)

1. ไม่มีพี่น้อง 2. 2 – 4 คน 3. 3 – 6 คน 4. มากกว่า 6 คน

4. ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมของนักศึกษา (จากสถานศึกษาเดิม)

☐ 1. ต่ำกว่า 1.50	☐ 2. ระหว่าง 1.51 – 2.00
☐ 3. ระหว่าง 2.01 – 2.50	☐ 4. ระหว่าง 2.51 – 3.00
☐ 5. ระหว่าง 3.01 – 3.50	☐ 6. มากกว่า 3.50

5. สาขาวิชาที่นักศึกษากำลังศึกษาอยู่

☐ 1. สาขาวิศวกรรมศาสตร์	☐ 2. สาขาวิชาระบบสารสนเทศ
☐ 3. สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า	☐ 4. สาขาวิชาระบบสารสนเทศ
☐ 5. สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรม	☐ 6. สาขาวิชาการจัดการสำนักงานอิเล็กทรอนิกส์
☐ 7. สาขาวิชาการจัดการธุรกิจและบริหารธุรกิจ	

6. ระดับการศึกษาเดิม

1. ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.6) 2. ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)
 3. ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)

7. สถานะภาพของบิดามารดา

☐ 1. อายุด้วยกัน	☐ 2. แยกกันอยู่
☐ 3. หย่าร้าง	☐ 4. อื่นๆ (โปรดระบุ.....)

8. สถานะภาพของครอบครัว
☐ 1. บิดา มารดาเมียหรือภรรยาทั้ง 2 คน	☐ 2. ลึ่งแก่กรรมทั้ง 2 คน
☐ 3. บิดาถึงแก่กรรม	☐ 4. มารดาถึงแก่กรรม
9. ปัจจุบันนักศึกษาพักอาศัยอยู่กับใคร
☐ 1. บิดา – มารดา	☐ 2. บิดา
☐ 3. มารดา	☐ 4. ญาติ
10. ระดับการศึกษาสูงสุดของบิดา
☐ 1. ต่ำกว่าประถมศึกษา	☐ 2. ประถมศึกษา
☐ 3. มัธยมศึกษา	☐ 4. ปริญญาตรี
☐ 5. สูงกว่าปริญญาตรี	
11. ระดับการศึกษาสูงสุดของมารดา
☐ 1. ต่ำกว่าประถมศึกษา	☐ 2. ประถมศึกษา
☐ 3. มัธยมศึกษา	☐ 4. ปริญญาตรี
☐ 5. สูงกว่าปริญญาตรี	
12. อาชีพของบิด
☐ 1. รัฐราชการ	☐ 2. พนักงานรัฐวิสาหกิจ
☐ 3. ธุรกิจส่วนตัว	☐ 4. รับจำนำ
☐ 5. เกษตรกรรม	☐ 6. อื่นๆ โปรดระบุ.....
13. อาชีพของมารดา
☐ 1. รัฐราชการ	☐ 2. พนักงานรัฐวิสาหกิจ
☐ 3. ธุรกิจส่วนตัว	☐ 4. รับจำนำ
☐ 5. เกษตรกรรม	☐ 6. อื่นๆ โปรดระบุ.....
14. บิดา – มารดา มีรายได้รวมกันเฉลี่ยต่อเดือน
☐ 1. ต่ำกว่า 5,000 บาท	☐ 2. 5,001 – 10,000 บาท
☐ 3. 10,001 – 15,000 บาท	☐ 4. 15,001 – 20,000 บาท
☐ 5. สูงกว่า 20,000 บาท	

ตอนที่ 2 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจไม่เลือกเรียนสาขาวิชาการตลาดคณบบริหารธุรกิจ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ สงขลา

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่นักศึกษามีความคิดเห็นว่าตรงกับความเป็นจริงมาก
ที่สุดเพียงข้อเดียว ซึ่งแต่ละข้อจะมีระดับ 5 ระดับ คือ

5 หากที่สุด	หมายความว่า	เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจมากที่สุด
4 หาก	หมายความว่า	เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจมาก
3 ปานกลาง	หมายความว่า	เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจปานกลาง
2 น้อย	หมายความว่า	เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจน้อย
1 น้อยที่สุด	หมายความว่า	เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจน้อยที่สุด

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจไม่เลือกเรียน สาขาวิชาการตลาดคณบบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ สงขลา	ระดับความคิดเห็น				
	5 มาก ที่สุด	4 มาก	3 ปาน กลาง	2 น้อย	1 น้อย ที่สุด
1. ด้านเจตคติต่อการเรียน					
1.1 ไม่มีความสนใจในสาขาวิชาการตลาด					
1.2 เรียนสาขาวิชาการตลาดทางานทำยาก					
1.3 เรียนสาขาวิชาการตลาดไม่สามารถนำความรู้ มาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน					
1.4 สาขาวิชาการตลาดไม่มีความมั่นคงในการ ทำงาน					
1.5 มีความถนัดในสาขาวิชาที่กำลังศึกษาเรียน					
1.6 บุคลิกภาพไม่เหมาะสมกับการเรียนสาขาวิชา การตลาด					
1.7 สาขาวิชาการตลาดไม่ตรงกับอาชีพที่ต้องการ					
1.8 ต้องการประกอบอาชีพอิสระที่มีรายได้สูง					
2. ด้านลักษณะงานและความก้าวหน้า					
2.1 เรียนสาขาวิชาการตลาดจบไปแล้วไม่สามารถ ประกอบอาชีพได้หลากหลาย					

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจไม่เลือกเรียน สาขาวิชาคณบัญชี มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
2.2 ต้องการเรียนจบแล้วประกอบอาชีพ เนื่อง ปิดามารดา					
2.3 สาขาวิชาที่เลือกเรียนเมื่อจบแล้วหารงาน ทำง่าย เพราะเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน					
2.4 สาขาวิชาที่เลือกเรียนสามารถสร้างงานได้ ตนเอง					
2.5 สาขาวิชาที่เลือกเรียน เมื่อสำเร็จ การศึกษาแล้วสามารถประกอบอาชีพอย่างมี เกียรติ					
3. ด้านครอบครัวและคนรอบข้าง					
3.1 ผู้ปกครองไม่สนับสนุนให้เรียนสาขาวิชา การตลาด					
3.2 รุ่นพี่ไม่ให้คำปรึกษาในการเรียนในสาขาวิชา การตลาด					
3.3 เห็นตัวอย่างรุ่นพี่ที่จบสาขาวิชาการตลาดไม่ ประสบความสำเร็จด้านอาชีพและการงาน					
3.4 ครู-อาจารย์ ในสถานศึกษาเดิมไม่แนะนำ ให้เรียนในสาขาวิชาการตลาด					
3.5 ไม่มีเพื่อนเรียนสาขาวิชาการตลาด					
3.6 ญาติไม่แนะนำให้เรียน เพราะได้ค่าแรงต่ำ					
3.7 ไม่มีผู้อุปการะสนับสนุนค่าใช้จ่ายในการ เรียน					
4. ด้านหลักสูตร					
4.1 หลักสูตรของสาขาวิชาไม่สอดคล้องกับ เทคโนโลยีในปัจจุบัน					
4.2 หลักสูตรไม่สนับสนุนการจัดการศึกษาให้					

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจไม่เลือกเรียน สาขาวิชาการตลาดคณบบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
นักศึกษาได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริงในสถาน ประกอบการ					
4..3 หลักสูตรไม่มีการจัดทดสอบความรู้และ ทักษะอาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพ					

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจไม่เลือกเรียนสาขาวิชาการตลาด
คณบบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา

ขอขอบพระคุณในความกรุณาตอบแบบสอบถาม